

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

I dekrety trzeba umieć stosować

W „Il. Kur. Godz.“ datowanym na 4 bm. czytamy sążnistą korespondencję z Wilna poświęconą „przewrotną” działalnością wydalonych z Wilna księży Białorusinów i omówieniu wspólnych knozań ukraińsko-białoruskich w Wilnie. Artykuł omawia okres przeszło 20 letni i nie dwuznacznie czyni wydalonych księży wodza mi irrydenty białoruskiej, która rzekomo zmierzała prostą drogą do stwórczenia państwa białoruskiego od Białegostoku po Smoleńsk.

Niezależnie od osób realizatorów mnie osobiście sam ten projekt wyda je się chimerą. W czasach Sudetów i Rusi Zakarpackiej robienie z takiej chimery rzeczy poważnych, pisanie o niej wielkimi czcionkami w piśmie polskim, cieszącym się poczytnością nie tylko w kraju, ale i za granicą, jest chyba bardzo nie wskazane. Nie jeden w Polsce doprawdy gotów pomysłować, że to prawda. A za granicą sama wiadomość, że takie knożanie istnieją i rząd musi z nimi walczyć osłabia prestiż naszego państwa.

Gdybym był wykonawcą dekretu prasowego zabronił bym zamieszczenia podobnych korespondencji, jako szkodzących niepokój publiczny, a ponadto, jeżeli nie nieprawdziwych, to napewno niewspółmiernych ze stopniem groźby, jaką stanowiła działalność takiego np. ks. Tołłoczki. Ale skoro wykonawcą dekretu jest ktoś inny, wolno mi postawić przynajmniej pytanie: dlaczego zamiast administracyjnego wysiedlenia nie wytoczono księżom procesu karnego.

Kto dąży do oderwania od państwa części terytorium, temu grozi kara do 10 lat więzienia, a przecież korespondencja z Wilna niemal dosłownie to rzeczy im zarzuca.

O ileż większą powagę w opinii społecznej ma skazujący wyrok sądowy od zwyczajnego zarządzenia administracyjnego. Czemuż tego tutaj nie zastosowano? To budzi nieufność do treści oskarżającej korespondencji u ludzi myślących wnikliwie i krytycznie. U ludzi bezkrytycznych, jak już zazaczyłem, powstaje jedno tylko wrażenie, wrażenie grozy. Jest ono tym bardziej niepożądane, im bardziej nie uzasadnione.

Wspomniałem, że dziwię się, dla czego wykonawcy dekretu prasowego nie przeciwdziałała rozprzestrzenianiu wieści niepokojących.

Dziwię się również, dlaczego tolerują kolportowanie tego rodzaju wiadomości, jak zamieszczony wczoraj telefon warszawski „Słowa”. Według tego telefonu Obóz Zjednoczenia Narodowego rzekomo nosi się z zamiarem podziału obywateli państwa na trzy kategorie. Pierwszą mieliby stanowić Polacy, drugą — mniejszości aryjskie, trzecią — Żydzi. Pełnię praw posiadałaby tylko pierwsza kategoria i z drugiej, ci którzyby w drodze plebiscytu (podkreślamy plebiscytu) za deklarowali swój pozytywny stosunek do państwa polskiego.

Mimo swego krytycznego stosunku do szeregu przedsięwzięć kierownictwa OZN — nie jestem przecież o nim na tyle złego mniemania, abym w tego rodzaju wiadomości, zwłaszcza o tym plebiscytcie, mógł uwierzyć. Jest ona, moim zdaniem aż do tego stopnia nie prawdopodobna, że, jak trzeba przypuszczać, warszawski korespondent „Słowa” po prostu traktował ją jako dowcip.

Istnieje faktyczna równość obywateli wobec prawa, czy nie? Nie! A więc

(Dokończenie na str. 2)

Piotr Lenicz.

Odpowiedź Prazi na notę w sprawie stosunków panujących na pograniczu z Polską

PRAGA (Pat). W związku z zasadniczą demarche posła R. P. w Pradze, dnia 23 grudnia 1938 r. minister spraw zagranicznych republiki czesko-słowackiej udzielił obecnie, po przeprowadzeniu dochodzeń na miejscu odpowiedzi w sprawie zarzutu noty polskiej co do stosunków, panujących na pograniczu śląskim.

Nota czesko-słowacka zapewnia,

że władze czeskie nie będą tolerować żadnej akcji, kierowanej z terytorium republiki czesko-słowackiej przeciwko organom państwa polskiego lub obywatelom polskim.

Dotychczasowe zamachy i akcje teroru są przedmiotem surowego śledztwa. Wydano potrzebne zarządzenia, by prasa powstrzymała się od wystąpień, któreby mogły szkodzić

dobrym stosunkom polsko-czesko-słowackim.

W zakończeniu swej noty rząd czesko-słowacki oświadcza gotowość poczynienia wszelkich kroków, by umożliwić w przyszłości dobre sąsiedztwo stosunki z Polską.

Wobec powyższego należy wyrazić pragnienie, by dobra wola, której wyrazem jest nota rządu praskiego, została wcielona w czyn i by w szczególności lokalne władze administracyjne, wojskowe i policyjne czeskie stosowały się do tych przyrzeczeń w wykonaniu decyzji swego rządu.

PRAGA (Pat). W odpowiedzi na demarche posła R. P. w Pradze w sprawie zamachu bombowego na posterunek graniczny polski pod Mlehal kowicami, czesko-słowacki minister spraw zagranicznych przesłał posłowi R. P. notę, w której komunikuje rezultaty przeprowadzonego przez władze czesko-słowackie przy wspólnym udziałzie władz polskich śledztwa.

Odpowiedź czeska zapowiada między innymi, zgodnie z życzeniem polskich władz granicznych, wysiedlenie z państwa pogranicznego wglab Czech niepodległych i podejrzanych elementów

MORAWSKA OSTRAWA (Pat). W dniu wczorajszym policja ostrawska aresztowała i oddała do dyspozycji władz sądowych sprawcę zerwania go dla państwowego z budynku konsultu polskiego w Morawskiej Ostrawie.

Jest nim niejaki Jan Koch, lat 21, narodowości czeskiej. Znalaziono również gołdo, które sprawca usiłował zniszczyć.

Znaczenie podróży min. Ciano do Polski

RZYM (Pat). „Tribuna”, omawiając wiadomość o wizycie min. Ciano, który udaje się do Warszawy w drugiej połowie lutego r. b. przypomina, że pod względem protokółarnym pod różną ta stanowić będzie odpowiedź na rzymską wizytę min. Becka, który był nad Tybrem w marcu 1938 r.

Poza stroną protokółarną podróż min. Ciano — pisze dziennik — będzie miała jednak duże znaczenie polityczne. Od marca ub. roku nastąpiło w Europie wiele wydarzeń, jak kryzys czesko-słowacki, arbitraż wiedeński oraz podróż min. Ciano do Budapesztu. Podczas kryzysu czesko-słowackiego Włochy poparły terytorialne rewindykacje polskie wobec Czechosłowacji. W chwili, gdy odbywa się proces wyjaśnienia stosunków europejskich — kontynuuje „Tribuna” — spotkanie polsko-włoskie będzie faktem bardzo użytecznym, gdyż pozwoli ono omówić położenie w Europie na tle zmian, jakie zaszły w Europie.

Pismo przypomina znakomite stosunki Włoch faszystowskich z Węgrami i Jugosławią, oraz zadawalną cenę stosunki z Czechosłowacją i Rumunią.

Włochy wobec zaprzyjaźnionej Polski działać będą, powodowane zmysłem rzeczywistości w myśl wspólnych interesów i ideałów.

Marzenia o rozbójniku

WASZYNGTON (Pat). Członek stronnictwa demokratycznego Ludlow złożył w biurze parlamentu projekt rezolucji, domagającej się, by Stany Zjednoczone podjęły inicjatywę w sprawie rozbrojenia.

Projekt zaleca wstrzymanie budowy okrętów wojennych od 1 stycznia 1941 r. i zwołanie w lecie r. b. do Waszyngtonu konferencji mającej ograniczyć zbrojenia morskie.

Zbieżność systemów

Niemcy, tak jak i Sowiety, wprowadzą zakaz dostępu do niektórych zawodów?

BERLIN (Pat). Zagadnienie rak roboczych coraz bardziej interesuje niemieckie koła gospodarcze.

W związku z tym ukazał się w jednym z fachowych pism niemieckich artykuł, w którym przedstawiony został system, pozwalający na kierowanie większej liczby narastających rak roboczych do ważniejszych działów przemysłu.

System ten miałby polegać na ograniczeniu wzgl. po prostu zakazie na okres kilku lat dostępu młodych ludzi do niektórych zawodów, jak np. piekarza, rzeźnika, krawca, fryzjera, kelnera itp.

W ten sposób blisko 90 tys. młodych ludzi można byłoby skierować co roku do przemysłu metalurgicznego, budowlanego, do górnictwa oraz rolnictwa.

Ojciec św. potępia zbrojenia

CITTA DEL VATICANO (Pat). Papież, przyjmując liczną grupę nowożeńców włoskich oraz cudzoziemców, wygłosił dłuższe przemówienie, w którym wystąpił w obronie rodziny i małżeństwa, zajmując równocześnie stanowisko przeciwko wojnom i zbrojeniom wojennym.

Społeczeństwo — mówił Papież — oczekuje od nowych rodzin chrześcijańskich dobrych obywateli, którzy

winni pracować dla społeczeństwa, a nie jak czynią to w wielu stronach świata celem zniszczenia tego społeczeństwa.

W tych stronach świata, o których wspomnieliśmy, Papież, stosunki sprawiają wrażenie, jak gdyby wszelki zmysł ludzkości został zatracony i jak gdyby ludzie nie mieli innego celu, jak zbroić się, aby następnie zabijać się w najgorszy sposób.

Dyrektoriat kłajpedzki eksmituje litewski instytut pedagogiczny

KOWNO (Pat). Z Kłajpedy donoszą, że dyrektoriat kłajpedzki wypowiedział z dniem 1 lutego lokal litewskiemu instytutowi pedagogicznemu. Lokal miał się w gmachu, będącym własnością dyrektoriatu. Odnośnie organu litewskiego prowadzący z dyrektoriatem litewskim rokowania, aby odroczyć wypowiedzenie nie do końca roku szkolnego.

„Memeler Dampfboet”, pisząc o wypowiedzeniu, przypomina, że studenci Instytutu pedagogicznego zerwali w swoim czasie (5 grudnia) niemiecki transparent przedwyborczy i stawili czynny opór policji autonomicznej.

Lokal wydzierżawiony był Instytutowi pedagogicznemu jeszcze przez litewski dyrektoriat Bruwelajtsu.

Min. Beck spotka się z kancl. Hitlerem

WARSZAWA (tel. wł.) Według otrzymanych tutaj wiadomości, wczoraj w Berlinie Niemieckie Biuro Informacyjne ogłosiło komunikat urzędowy, że min. spr. zagran. Beck w drodze powrotnej z Rivieri francuskiej do kraju złoży wizytę kanclerzowi Hitlerowi.

Min. von Ribbentrop i ambasador Lipski wyjechali do Monachium, gdzie dziś powitają min. Becka i będą towarzyszyli mu w drodze do Berchtesgaden.

Pobyty min. Becka w Niemczech trwać będzie 2 dni.

Koła miarodajne w Warszawie informują, że powrót min. Becka do kraju jest spodziewany w każdym razie przed 8 bm. kiedy minister stawi się na Zamku dla złożenia wraz z rządem życzeń noworocznych Panu Prezydentowi i asystowanie mu przy składaniu życzeń przez korpus dyplomatyczny. Innych informacji na temat podróży min. Becka miarodajne koła warszawskie nie mają.

Po zronie ś. p. Romana Dmowskiego

WARSZAWA (tel. wł.) W sprawie pogrzebu ś. p. Romana Dmowskiego komunikują, że ciało przewiezione będzie w czwartek z dworca wileńskiego w Warszawie do katedry św. Jana.

W sobotę o godz. 10 rano ks. arcybiskup Gall odprawi w katedrze nabożeństwo żałobne i wyprowadzi ciało z kościoła.

Z powodu złego stanu zdrowia ks. arcybiskupa Galla nie będzie on eksportował ciała na cmentarz bródnieński.

Na pogrzeb do Warszawy zgłoszono w kilku dyrekcjach kolejowych pociągi specjalne. Władze kolejowe zgodziły się na uruchomienie tych pociągów, którymi przyjedzie kilka tysięcy osób.

Decyzja starostwa łódzkiego o konfiskacie plakatu żałobnego została cofnięta, a w Poznaniu pozwolono wywieść flagi żałobne, zamiast wywieszonych poprzednio flag narodowych, spuszczonej do połowy maszty.

„Młoda Wieś” atakuje wiceprem. Kwiatkowskiego

WARSZAWA (tel. wł.) Wczoraj wyszedł numer czasopisma „Młoda Wieś”, organ urzędowy Zw. Młodej Polski mjra Galinata.

W tym czasopiśmie ukazał się artykuł pt. „Drogi wyjścia z impasu gospodarczego”, atakujący ostro min. skarbu, instytucje gospodarcze, banki itp., na tle sprawy żydowskiej.

Czasopismo zarzuca wicepremierowi Kwiatkowskiemu, że za jego urzędowania powrócił do Ministerstwa Skarbu jeden z wysokich urzędników, usunięty rzekomo z polecenia Marszałka Piłsudskiego.

Artykuł ten jest oceniany, jako jeden z etapów walki pewnej części OZN z wicepremierem Kwiatkowskiem.

Wybory do warszawskiej Rady miejskiej uprawomocnią się

WARSZAWA (tel. wł.) Wczoraj nie wpłynął żaden poważny protest przeciw wyborom do Rady Miejskiej w Warszawie.

Gen. Komisarz Wyborczy otrzymał jedynie skargę lokatorów jednego z domów, pominiętych przy spisie wyborców. Skarga ta nie wpłynęła na uprawomocnienie się wyborów.

Decyzję o pierwszym posiedzeniu nowej Rady Miejskiej powzięmie minister spraw wewnętrznych.

Proces prof. Strońskiego contra b. premj. Kozłowskiemu

WARSZAWA (tel. wł.) Na 11 b. m. w Sądzie Okręgowym w Warszawie wyznaczono proces prof. Strońskiego przeciwko b. premierowi Kozłowskiemu z powodu słynnych „rewolucyj” profesora archeologii o masonach.

Pogrzeb ś. p. Kardynała Kakowskiego

WARSZAWA (Pat). Wczoraj odbyły się katedrze św. Jana uroczyste na bożeństwo żałobne, a następnie pogrzeb ś. p. ks. kardynała Aleksandra Kakowskiego, arcybiskupa metropolii warszawskiej.

Trumna ze zwłokami zmarłego arcybiskupa spoczęła w podziemiach katedry św. Jana do czasu, gdy zgodnie z wolą zmarłego, zostanie złożona na wieczny spoczynek do grobu na cmentarzu Bródzińskim.

O godz. 7 rano po odśpiewaniu przez kler pierwszego nokturnu jutrzni żałobnej odprawiono mszę św. według obrządku wschodniego ks. biskup Koculowski. Po nim odprawiono mszę św. poprzedzoną nokturnem ks. biskup Przędziński. O godz. 10 uroczyste nabożeństwo pontyfikalne, poprzedzające przeniesienie zwłok ś. p. kardynała Kakowskiego do podziemi katedry, celebrował J. Em. ks. kardynał Hlond, prymas polski w otoczeniu licznego duchowieństwa.

Na długo przed godziną 10 świątynie wypełniły liczne delegacje różnych organizacji, krewni, przyjaciele i znajomi zmarłego kapłana.

Obok trumny płonie 6 gromnie, a trumny widnieje jedynie wieniec Państwa Prezydenta Rzeczypospolitej. Z drugiej strony leżą order i odznaczenia zmarłego. Świątynia spowita jest czernią.

Przed godz. 10 przybywa do katedry J. E. ks. nuncjusz apostolski Cortesi, zasiadając na miejscu, które zwykle zajmował ś. p. kardynał Kakowski. Obok niego ustawiają się kanonicy maltańscy. Do świątyni przybywać poczyna liczne duchowieństwo.

stwo księży i arcybiskupi z ks. arcybiskup Gallem, Sapielą i Jałbrzykowskim oraz ks. ks. biskupi obrządku grecko-katolickiego Chomyszyn i Koculowski. W stallach prezbiterium po obu stronach zasiadają księży biskupi przybyli z całej Polski.

O godz. 9.45 Marszałek Śmigły Rydz, reprezentujący Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, przybywa do katedry. Pan Marszałek przy dźwiękach hymnu narodowego wchodzi do świątyni w towarzystwie p. prezesa rady ministrów gen. Sławo Składkowskiego. W krzesłach zajmują miejsca członkowie korpusu dyplomatycznego. Po prawej stronie zasiadli p. ministrowie i inni.

O godz. 10 rozpoczyna się uroczysta msza święta pontyfikalna, celebrowana przez J. E. ks. kard. Hlonda.

prymasa Polski w otoczeniu licznego duchowieństwa. Po mszy św. podniesiono kazanie wygłosił ks. biskup Słagowski. Po nabożeństwie egzekwie żałobnej przy trumnie ks. kard. Kakowskiego odprawili biskupi obrządku grecko-katolickiego.

Następnie J. Em. ks. kard. Hlond prymas Polski wraz z towarzyszącymi mu księżmi biskupami odprawił castrum doloris według ceremoniału biskupiego.

Po ostatnich modlitwach trumnę ze zwłokami ś. p. ks. kard. Aleksandra Kakowskiego podjęli na barki księża, przenosząc ją przez nawę główną i prezbiterium a następnie koło zakrytą do podziemi katedry św. Jana, gdzie spoczywać będą do czasu przeniesienia ich na cmentarz Bródziński.

„Regulowanie” stosunków włosko - francuskich

PARYŻ (Pat). Premier Daladier wygłosił wczoraj przemówienie, które było transmitowane przez wszystkie rozgłośnie francuskie.

Premier podkreślił, iż od wczesnego ranka zwiędział linie fortyfikacyjne, zbudowane dla obrony granic Tenu, a następnie omówił entuzjazm, z jakim się spotkał zarówno ze strony żołnierzy, jak i tłumów i przytoczył słowa przewodów szeregów południowych: „Jeżeli kiedyś Francja znajdzie się znowu w potrzebie, to pośle szymy z całą naszą siłą i całą miłością dla niej”.

RZYM (Pat). Giovanni Ansaldo, omawiając na łamach „Gazetta Del Popolo” stosunki francusko-włoskie, pisze, że gdyby nawet jutro sytuacja

Europejska skłoniła dyplomację faszystowską do nałożenia tłumika na rewidukacje włoskie wobec Francji, Włosi nie przestaliby pamiętać ani Korsyki, ani Tunisu, ani też Dżibuti.

W konsekwencji stosunki włosko-francuskie zostałyby na przyszłość zafrute milecząca pamięcią Włochów, a sytuacja na Morzu Śródziemnym byłaby dwuznaczna i niebezpieczna.

Wokoło szaleją nie wypowiedziane wojny

Oreddie prezyd. Roosevelta

WASZYNGTON (Pat). Prezydent Roosevelt odczytał oreddie do Kongresu, na wstępie samym zaznaczając, iż w chwili otwarcia obrad 77 Kongresu koniecznym jest zwrócenie uwagi i ostrzeżenie przed niepokojącymi oznakami, charakteryzującymi sytuację międzynarodową.

Burza, która zagrażała, iż swymi płomieniami ogarnie cały świat — powiedział prez. Roosevelt — została zażegnana, ale staje się coraz bardziej wyraźnym, iż pokój nie jest zapewniony. Wokoło nas szaleją niewypowiedziane wojny zarówno militarne jak i gospodarcze.

Prezydent Roosevelt zwrócił uwagę na wzrastające zbrojenia, dodając, iż burza z zewnątrz może być groźną dla instytucji amerykańskiej.

Scharakteryzował sytuację na kontynencie amerykańskim, Roosevelt oświadczył: Naród nasz, nasze bogactwa, mają prawo do zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony. Nie oznacza to — mówił dalej — iż republiki amerykańskie odłączają się od innych narodów na innych kontynentach. Nie zna

czy to, iż Ameryka przeciwstawia się pozostałemu światu. Jest ona zawsze gotowa do współpracy, do przetrwania wyścigu zbrojeń i odbudowy handlu. Świat stał się jednak tak mały, a środki ataku tak szybkie, iż żaden naród nie może czuć się bezpieczny w swym dążeniu do pokoju, dopóki chociażby jeden potężny naród odmawia załatwienia spornych spraw przy stole obrad.

Prezydent zapowiedział, iż w ciągu kilku najbliższych dni skieruje do Kongresu specjalne oreddie, poświęcone obronie narodowej. Potężny, zjednoczony naród może być zniszczony jeżeli nie jest przygotowany na odparcie nieoczekiwanego ataku, ale nawet naród dobrze uzbrojony i dobrze zorganizowany z militarne punktu widzenia, może spotkać się z porażką jeżeli brak mu zaufania do samego siebie i jeżeli grozi mu walka klas i rozdziew między kapitałem i pracą.

Mówca podkreślił konieczność zbliżenia kapitału i pracy, przedstawiając wyniki wysiłków rządu na polu gospodarczym.

Ofensywa gen. Franco

SALAMANKA (Pat). Wydany w późnych godzinach nocnych komunikat podaje, że oddziały wojsk gen.

Franco zajęły Ana, Vernet, Forada, Monele Torna de Havia. Liczba jeńców wynosi 2470.

Len wypiera bawełnę

NOWY JORK (Pat). Niespodziewanie silny spadek wywozu bawełny ze Stanów Zjednoczonych wywołał w kołach rządowych troskę o przyszłość tej gałęzi produkcji.

W okresie od 1 sierpnia do 31 grud-

nia r. ub. ogólna liczba wywozu bawełny z U. S. A. wyniosła 1.887 tys. bel, podczas gdy w analogicznym okresie roku poprzedniego wyniosła ona 3.300 tys. bel. W ten sposób spadek w ciągu roku wynosi około 42 procent.

Potrzeby emigracyjne Żydów polskich

WARSZAWA (Pat). W związku z rozpoczętymi się w połowie stycznia br. obradami Międzynarodowego Biura dla Spraw Uchodźców Żydowskich w Londynie, Żydowski Komitet dla Spraw Kolonizacji w Polsce zwrócił się do Biura dla Spraw Uchodźców w memoriale, podkreślającym konieczność uwzględnienia naturalnych potrzeb emigracyjnych Żydów polskich na konferencji Owienskiej.

Po zanalizowaniu problemu emigracji

żydowskiej komitet wysunął w memoriale następujące tezy:

- 1) Emigracja Żydów z Polski, powstrzymana w swym naturalnym biegu, musi być wznowiona.
- 2) Jako tereny emigracyjne, poza Palestyną, winny być brane pod uwagę i inne tereny.
- 3) Sprawa emigracji Żydów z Polski stała się ogniwem w łańcuchu międzynarodowego zagadnienia emigracji Żydów z Europy i musi być włączona do wszystkich postanowień i obrad, dotyczących tego problemu.
- 4) Komitet Żydowski dla Spraw Kolonizacji zgłasza swój akces do współpracy z komitetami międzynarodowymi, działającymi na tym terenie i deklaruje gotowość współpracy z organizacjami obejmującymi produktywną i kolonizację Żydów.

Komunistyczna akcja dywersyjna w Grecji

ATENY (Pat). Po dłuższych poszukiwaniach, służba bezpieczeństwa publicznego, od kryła drukarnie, w których drukowały się różne broszury o charakterze rewolucyjnym i antypaństwowym.

Wszystkie te druki miały na celu przekonanie czytelników, że Grecja jest izolowana

pod względem dyplomatycznym i że zostało zdecydowanym odstąpienie części jej terytorium obcemu państwu. Te klanliwe informacje były nieraz przedrukowywane przez prasę zagraniczną zwłaszcza egipską.

Policeja bezpieczeństwa aresztowała 20 osób zamieszkałych w tej organizacji, wśród

których znajdowali się lekarze, adwokaci i byli posłowie przeważnie o zabarwieniu komunistycznym.

Na podstawie decyzji komisji bezpieczeństwa publicznego zostali oni deportowani na przelęg jednego roku.

Przedłożenie francusko-sowieckiego układu handlowego

MOSKWA (Pat). Agencja Tass donosi o przedłożeniu na rok 1939 mocy obowiązującej francusko-sowieckiego układu handlowego. Żadne zmiany nie zostały dokonane.

Kradzież ważnych dokumentów w Dkii

KOPENHAGA (Pat). Policja aresztowała wczoraj 6 członków duńskiej partii na rodowo-socjalistycznej, oskarżonych o udział w dokonaniu kradzieży ważnych dokumentów, dotyczących polityki zagranicznej z siedziby Federacji Socjalistycznej w Kopenhadze.

Trzech sprawców kradzieży było aresztowanych przed kilku tygodniami.

Wśród obecnie zatrzymanych znajduje się duński adwokat Pontoppidan i agent duńskiej policji.

Strajk taksówek w N. Jorku

NOWY JORK (Pat). W związku ze strajkiem 11 tys. szoferów taksówek nowojorskich, zmobilizowano całą policję nowojorską, liczącą 19 tys. funkcjonariuszy.

Zachodzi obawa, iż mogą powrócić się różne incydenty i akty gwałtu, jakich widownią był Nowy Jork w r. 1934 podczas poprzedniego strajku taksówek.

Śmierć w górach

WIEDŃ (Pat). W Alpach austriackich w Montalone w Przedarlani zginęło pod lawiną 5 młodych narciarzy niemieckich. Równocześnie w górach Arlborgu zginęło w ten sam sposób dwóch narciarzy.

Autobus w restauracji

RYBNIK (Pat). W Rybniku autobus, kursujący na linii Katowice — Jastrzębie Zdrój, zderzył się z samochodem półciężarowym. Siłą zderzenia autobus został odrzucony w bok i wjechał w restaurację browaru żywieckiego.

Giełda warszawska

z dnia 4 stycznia 1939

Belgi belgijskie	80,32
Dolary amerykańskie	527,50
Dolary kanadyjskie	522,50
Floreny holenderskie	287,94
Franki francuskie	13,91
Franki szwajcarskie	119,45
Funt angielski	24,50
Guldeny pdańskie	100,25
Korony czeskie	10,75
Korony duńskie	109,40
Korony norweskie	123,03
Korony szwedzkie	126,34
Liry włoskie	16,50
Marki fińskie	10,82
Marki niemieckie	—
Marki niemieckie srebrne	87,00
Tei Aviv	—
Akcje:	
Bank Polski	139,00
Papiery procentowe:	
Pożyczka wewnętrzna	65,50
Pożyczka inwestycyjna pierwsza	85,50
Pożyczka inwestycyjna druga	84,75
Pożyczka konwersyjna	—
Pożyczka konsolidacyjna	66,25

Od Administracji

Poczynając od stycznia 1939 r. dla ułatwienia Naszym Wileńskim Prenumeratorom regulowania należności za prenumeratę wprowadzamy nową — inkasownie prenumeraty przez listonoszy pocztowych. W pierwszych dniach każdego miesiąca będą zgłaszać się listonosze pocztowi, przedstawiając do zapłaty sumę należnej prenumeraty z dołączeniem częściowych opłat pocztowych w sumie 15 gr. Na wpłacone sumy będą wydawali pokwitowania.

Mamy nadzieję, że Nasi Prenumeratorzy pozytywnie ocenią wprowadzenie przez nas tych dogodności i nie utrudniają pracę funkcjonariuszów pocztowych będąc im całą należnością przy pierwszym zgłoszeniu się po zapłatę.

I dekrety trzeba umieć stosować

(Dokończenie ze str. 1)

ubierzmy ją w formy prawne, to zawsze będzie lepsze. Owszem. Jak teraz ocenić lojalność mniejszości? A no, sprawa prosta — plebiscyt! Kto za a kto przeciw?

Przeciw! Przeciw komu? Przeciw współpracy z państwem polskim? A więc z jakim państwem? Miły Boże! Jakież do takiego głosowania w ogóle można dopuścić? Przecież w takim razie, kto jest przeciw, ten w ogóle powinien siedzieć w kryminalu.

Jeżeli ktoś się przyzna do tego, będzie to tylko dowodem odwagi cywilnej. Będą to nieliczne jednostki, ale właśnie najwartościowsze. A cała szlachta podstępnie wyprze się swoich przekonań. Czyżbyśmy właśnie tę szlachtę mieli lepiej traktować i bratać się z nią na terenie pierwszej, prawnie uwzględnionej kategorii?

No tak! Oczywiście. Korespondent warszawski „Słowa” jeżeli chodzi o ten plebiscyt zadrwił sobie z Ozona! Że to mu wolno, zapisując na dobro swobodę prasy w Polsce. Gorsze o wiele jednak jest, że zadrwił sobie również z grona bezkrytycznych czytelników, tych samych, których chwilę przed tym przejęły zgroza wileńskie reportaże Ikaca.

Piotr Lemiesz.

sprowadzanie: We wczorajszym art. wstępnie powinno być: „demokratyczna” w sensie dopuszczania do typu myślenia politycznego pewnej grupy osób — a nie — „dopuszczanie do tego” — procesy „komasacji państw” a nie „państwa”.

Nie panna Adela mówi, a pan Rer. pisze nieprawdę

Pannie Adeli Apanowiczównie, której rzekomo ks. Tolłoczko zabraniał spowiadać się po polsku, zarzuciłem, że mówi nieprawdę. Opierałem się na artykule jaki zamieściła w „Narodzie” z dnia 31 ub. mies. nieznaną mi osobistość, ukrywającą się pod pseudonimem Rer. P. Rer. opowiadanie p. Apanowiczówny przytaczał i na nie się powoływał.

Oświadczyłem, że gotów jestem odpowiadać przed sądem za znieśławienie, jeżeli stawiany przezemnie zarzut mówienia nieprawdy okaże się uzasadniony.

... się tymczasem dzieje? Oto p. Rer. po trzech dniach od chwili ukazała się jego artykułu ogłasza znnowu w „Narodzie” z dnia 3 bm. co następuje:

SPROSTOWANIE

W związku z artykułem p. t. „Ksian czy Polityk” zamieszczonym w dniu 31 XII r. ub. niniejszym postuję, że za miast Adela Apanowiczówna winno być Adela Borkowska.

Powyższe szczególnie podaje do wiadomości p. Piotra Lemiesza, zaś do mego zrelum poruszonej sprawy powrócę niebawem.

Proszę siadać. To mi dopiero siurpryz! To znaczy, że p. Rer. ciężko oskarżając ks. Tolłoczko o uprawianie szowinistycznej propagandy w konfesjonale nawet nie zainteresował się bliżej wiarygodnością dowodów wiarygodnych. Cytuję sobie spokojnie nazwisko i imię od pierwszej litery alfabetu za czynając:

Adela Apanowicz. Okazuje się, że

nie Apanowiczówna, a więc Borkowska.

Alfabet jest długi, to prawda, ale cierpliwość ludzka się kończy. Nie będę przecież po kolei oskarżał o mówienie nieprawdy wszystkich Adel, jakie istnieją w Wilnie, wszystkich kobiet z pod konfesjonatu ks. Tolłoczki.

Całe szczęście, że sprawa znakomicie się upraszcza. Wprawdzie tam skąd p. Rer czerpie swe informacje o rzekomych skargach na ks. Tolłoczki, prawdopodobnie

żadnej, takiej Adeli nigdy nie widział,

ale pocóż mamy ją szukać, skoro jest jasne, że sam p. Rer pisze nieprawdę, co później potwierdza własnymi sprostowaniami.

Uderzyłem na chybił trafił w jeden punkt oskarżenia, podpisanego przez p. Rera i widziw go „w proszku”. Czyżby i inne punkty były równie „moce”? Powstrzymam się od wypowiedzenia swego poglądu na ten temat do czasu ostatecznego wyjaśnienia sprawy prawdomówności p.

Rera w jednym punkcie już zaczął nym.

Jeżeli p. Rer jest „człowiekiem honoru”, jeżeli wogóle jest człowiekiem, a nie jakąś iluzją, czy symbolem, podobnie jak zrodzona przez niego w chwili „twórczego” natchnienia p. Adela Apanowiczówna, powinien zebrać przyłbicę, wyjaśnić dokładnie tajemniczą sprawę p. Adeli o „ruchomym” nazwisku. Może to uczynić w formie jakiegoś oświadczenia, odwołań, czy coś w tym rodzaju, albo po zywając mnie przed sąd i przeprowadzić dowód prawdy w sprawie p. Adeli.

Ja ze swej strony do tej pani nie mam żadnej pretensji. Najbardziej żę ona może mieć i to już nie do mnie a do p. Rera. To jest jednak ich sprawa osobista.

Mnie interesuje w tej chwili tylko p. Rer i jego dalsze zachowanie się, bo będzie ono stanowiło przyczynek do moich studiów i powiedzmy „psychologicznych”. A więc:

Panie Rerze!

Niech Pan wybierze!

Piotr Lemiesz.

Najmilszą... NA GWIAZDZIE, najlepiej można zakouić w firmie
D-H „ODYNEC” wł. Irena Malicka
 Hurtowe składki szkła okienne, porcelany, emaili, fajensu, naczyń, lamp, gramofonów i płyt.
 WILNO Detal, Dyrekcja i Biuro — **Wielka 18, tel. 4-24**
 Hurtowe składki — **Ostobramska 27, tel. 30-24**
 Wyprzedaż naczyń wysortowanych po różnych cenach.
 Najnowsze przeboje płyt gramofonowych.

Problem, na który warto zwrócić uwagę...

IV*).

Jak widzieliśmy, ogólna sytuacja życiowa osadników przedstawia się się niezbyt pomyślnie — jeżeli chodzi o starsze pokolenie. Zmienić się w niej mogłoby w najbliższym czasie bardzo niewiele. W tym ciężkim za gadnieniu tkwi jednak nowy problem, na który warto i trzeba zwrócić specjalną uwagę. Jest to sprawa kształcenia młodego pokolenia. Obserwacja stosunku ogółu osadników do kwestii nauczania dzieci wykazuje, że istnieją tu zasadniczo dwa poglądy, odpowiadające podziałowi na dwie grupy — gorzej i lepiej materialnie sytuowanych osadników. Grupa pierwsza i liczniejsza (75%) — pa pierwsza z trudem na swych działkach, uważa po prostu kształcenie dzieci za jeszcze jeden materialny ciężar, niepotrzebny wydatek, a koszt książek, zeszytów i innych pomocy naukowych — za wyrzucone pieniądze. To też ogromna większość dzieci w tej grupie nie kończy nawet 7 oddziałów szkoły powszechnej, przerywając naukę w czwartej czy piątej klasie; wtedy, kiedy może już mieć wydatną pomoc w gospodarstwie. Jako jaskrawa ilustracja tego stanu rzeczy może służyć statystyka, dotycząca frekwencji dzieci osadniczych

w jednej ze szkół na pograniczu polsko- sowieckim.

W ciągu ostatniego dziesięciolecia do szkoły tej uczęszczało i uczęszcza obecnie 49 dzieci osadników wojskowych. Z liczby tej przerwało naukę 15. Uczy się jeszcze w chwili obecnej 32. Ukończyło szkołę w ciągu 10 lat zaledwie dwie dzieci osadniczych.

Należy zaznaczyć, że szkoła, o której mowa, jest położona stosunkowo blisko od osady, bo najdalsza działka leży w odległości 2 km od budynku szkolnego. Cóż mówić wobec tego o osadach odległych o cztery, pięć kilometrów od szkół — a takich jest wiele!

Co się tyczy nielicznej grupy najmniejszych osadników (przyczyną tej względnej ubóstwa postaramy się w przyszłości zanalizować) — to sprawa kształcenia dzieci jest tu doceniana dostatecznie — jednak w pewnym specyficznym ujęciu. Dziecko z takiej rodziny osadniczej jest kształcone, kończy szkołę powszechną i z reguły idzie dalej, do gimnazjum ogólnokształcącego, z prawie zupełnym pominięciem szkolnictwa zawodowego. Ideałem jest tu bowiem przygotowanie dziecka do kariery drobnego urzędnika, wykształcenie go choćby na politechnika. Tak wygląda swobódnie pojęte pionierstwo kulturalne, za które, zdaniem niektórych osadni-

ków, należy się im uznanie i jak najdalej idące poparcie. Bardzo charakterystyczny dla tego rodzaju poglądów jest wypadek, jaki miał miejsce w pewnym mieście powiatowym. W mieście tym istnieje bursza, prowadzona przez jedną z organizacji społecznych. Pierwszeństwo przyjęcia mają dzieci osadników wojskowych. Opłata za mieszkanie i utrzymanie dziecka jest minimalna, przy czym wobec biedniejszych stosowane są jeszcze daleko idące ulgi. Otóż w bursie tej, jedna z matek (żona osadnika posiadającego działkę o obszarze 32 ha) — zabierając swe dziecko na parę dni świat — zażądała wyliczenia tych dni z opłaty uiszczanej za dziecko. Na odmowę, umotywowaną tym, że z minimalnej opłaty trudno jest jeszcze jakieś grosze, należne za okres kilkuniedniowy, wyliczyć — odpowiedziała całym szeregiem zarzutów i pretensji, opartych na przekonaniu, że dziecko byłego żołnierza i ochotnika — musi mieć zapewnioną bezpłatną naukę, utrzymanie, mieszkanie — słowem powinno egzystować na koszt państwa.

Za lat kilka młode pokolenie osadnicze rozpocznie samodzielne życie, założy rodziny, zażąda podziału ojcowizny. Obecnie istniejący stan rzeczy budzi obawy, że pokolenie to będzie równie nieprzygotowane do zadań, które na nie czekają i do pracy na roli — jak nieprzygotowani byli przed kilkunastu laty ich ojcowie — i że pauperyzacja osadnictwa będzie się powiększała z roku na rok.

W sprawę kształcenia dzieci osadniczych powinno rzeczywiście wejrzeć państwo — naturalnie nie w rozumieniu cytowanej wyżej osadniczki. Należałoby tu zastosować po prostu przymus kształcenia fachowego wobec przynajmniej jednego dziecka w rodzinie osadniczej — w szkołach gospodarstwa wiejskiego dla dziewcząt. W wypadkach stwierdzenia ubóstwa — a wypadki takie byłyby bardzo liczne — koszt tego kształcenia nie powinien obciążać osadników. Nie dotyczyłoby to oczywiście grupy najmniejszych, która stać na pokrycie kosztów nauki.

Pozostawienie nadal sprawy w takim, jak jest obecnie, stanie — grozi zaprzepaszczeniem już drugiego pokolenia w pracy jałowej, zle wykonywanej, przez nieodpowiednich ludzi na nieodpowiednich miejscach.

A. Krukowska

Nowy Rok u Pana Prezydenta Rzeczypospolitej

Narciarze polscy z życzeniami noworocznymi u Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Nożycami przez prasę

PO ZGONIE Ś. P. ROMANA DMOWSKIEGO

Prasa całej Polski zamieszcza artykuły poświęcone sylwetce politycznej i duchowej ś. p. Romana Dmowskiego. Przytoczymy przede wszystkim opinie przeciwników politycznych Zmarłego, jako najbardziej charakterystyczne.

ARTYKUŁ „GAZETY POLSKIEJ”

„Gazeta Polska” poświęca artykuł redakcyjny osobie zmarłego przeciwnika, zachwycający się od słów.

„Stoimy wobec trumny jednego z najwybitniejszych Polaków zrodzonych w dobie powstania 1863. Zmknął na wieki oczy człowiek, który w dobie wysiłków o odzyskanie wolności, podejmowanych przez naród w okresie przedwojennym, a kontynuowanych i szczęśliwie przez Józefa Piłsudskiego zakończonych podczas wojny światowej — zdobył wielki wpływ na społeczeństwo polskie; zarazem oddziałal wybitnie na kształtowanie się psychiki polskiej i poglądów politycznych współczesnego pokolenia.

Zrodzony w latach powstania 1863, w czasie największego załamania się psychiki narodowej, w okresie, w którym hasło osobiste bogacenia się podnoszono na najwyższy szczyt obywatelskiego — Roman Dmowski był jednym z tych, którzy pierwsi poczuli szukać nowych dróg odrodzenia narodowego. Zmierzając do tego samego celu ostatecznego, co i Józef Piłsudski poszedł Roman Dmowski inną, własną, odrębną drogą, na której wyrwał do końca. Drogę ich, które rozeszły się we wczesnej młodości nie zeszyły się nigdy, mimo pewnych prób czynionych w tym kierunku w przełomowych latach 1917 i 1918 roku.

Zapewne mowa tutaj o Zjeździe Politycznym w Moskwie w r. 1917, na którym po referacie Stanisława Wojciechowskiego o Józefie Piłsudskim, odbyła się manifestacja na cześć więźnia z Magdeburgu. Artykuł swój „Gazeta Polska” tak kończy.

Istotnym obozem wyrostym z wskazani i tradycji pozostawionych przez Józefa Piłsudskiego, który przez całe swoje życie był przez Romana Dmowskiego namiętnie i konsekwentnie zwalczany; ale stojąc przed jego trumną, nie wahamy się stwierdzić, że w Dmowskim widzieliśmy zawsze wielką indywidualność przerastającą o głowę olczającą go przeciwności współczesnego pokolenia. Widzieliśmy w nim naszego przeciwnika, ale widzieliśmy także człowieka dużej odwagi i charakteru, polityka na wielką zakrojonego skale, szczerego i bezinteresownego patriotę, który całe swoje życie oddał na usługi idei w którą wierzył, którą głosił i o którą walczył aż do śmierci.

ARTYKUŁ „ROBOTNIKA”

P. Mieczysław Niedziałkowski daje rzecz szlachetnie napisaną o zmarłym „wrogu ideowym”.

Roman Dmowski był dla nas nie tylko przeciwnikiem ideowym; był wrogiem ideowym. Nie możemy ocenić dodatnio całości jego pracy życiowej chociaż oceniamy dodatnio wagę jego wysiłków w drugim stadium wojny światowej. Ale był to przeciwnik i wróg na miarę meża stanu; „myślał” zagadnieniami i myślał o Polsce, mimo to, że inaczej zupełnie, niż my, ujmował jej potrzeby, konieczności dziejowe i dążeń — mimo to, że — według naszego przekonania — ujmował te zagadnienia, potrzeby i konieczności dziejowe — fałszywie.

Nasz ruch i ruch Dmowskiego walczyły ze sobą nieraz bardzo ostro. I błąd walczyły ze sobą nadal. Los walczy rozstrzygnie się kiedyś. Dzisiaj stwier-

dzamy, że odszedł nasz przeciwnik na wielką skalę; a zawsze lepiej jest mieć do czynienia z przeciwnikami na wielką, niż na małą skalę.

OPINIA POLONII

Obóz Wielkiej Polski nie porwał starszego społeczeństwa, za to w młodym pokoleniu miał wielu zwolenników. Dmowski spodziewał się rychłego zwycięstwa tego ruchu, polem z roku na rok ludził się nadzieją, że Stron, Narodowe odnieśli triumf i system sanacyjny zlikwiduje. Szedł jednak sam i uparcie odkumał propozycje współdziałania z kinkolwiek. Czy i w jakim stopniu opóźnił w ten sposób okres prawdziwej naprawy, wykaże również kiedyś historia. Ale i to być może, że nie wszystko, co w ostatnich latach czynił i głosił obóz Dmowskiego, działo się za jego pełną wiedzą i zgodą. Uczniowie starali się odgadywać jego myśli i iść torami jego pracy, lecz czy tak samo postępowałyby Dmowski, gdyby sam kierował całym ruchem i prasą, to wielkie pytanie. Stan zdrowia nie pozwalał już wielkiemu przywódcy poświęcać się polityce w takim stopniu, jak dawniej.

„GONIEC WARSZAWSKI”

o generacji przedwojennej. Na przestrzeni niemal jednego tylko miesiąca odszedł z życia polskiego szereg postaci, wybitnych — takich, które już za życia miały zapewniony swój udział w historii. Arcybiskup Teodorowicz, kardynał Kakowski, prezes Akademii Umiejętności Wróblewski, wreszcie ostatnio Roman Dmowski — że wymienimy tylko najgłośniejsze nazwiska — to wszystko ludzie, których spuścizna duchowa na długo wśród nas pozostanie.

Otóż nawiązywał do niego, którym zapisuje się w naszej świadomości pamięć odchodzącego pokolenia, to jego wielkość charakterów. Oczywiście, nie u wszystkich zaznaczyła się ta cecha z tą samą siłą, jednakże była ona rysem u większości z nich wybijającym się na plan pierwszy. Różne reprezentowali temperamenty, różne dziedziny pracy życiowej, różne kierunki myślowe, ale wielkość charakterów, ich fwardość i nieustępliwość, stałość raz obranych zasad, wytrwały upór w ich realizacji, bezkompromisowość i śmiałość cywilnej odwagi — to jak gdyby wspólna ich wszystkich barwa duchowa, znamię naczelne etyki.

ARTYKUŁ „CHWILI”

Organ syjonistów lwowskich tak ocenia działalność polityczną Dmowskiego i wpływ idei politycznych na dalsze losy Polski.

Jak w dniach odzyskania niepodległości i rozszerzenia granic, aktywizm Józefa Piłsudskiego urzeczywistniał program zewnętrzo-polityczny, tak dziś Obóz Zjednoczenia Narodowego nie jest niczym innym jak powtórzeniem i realizowaniem koncepcji Obozu Wielkiej Polski. Zwalczający Romana Dmowskiego, gdy nie siało potężnej indywidualności Piłsudskiego kurczą wielką ideologię państwową i starają się zmieścić ją na prokrustowym łożu nacjonalizmu.

W teoriach Romana Dmowskiego pierwiastek egoizmu narodowego był elementem niezmiennym i konsekwentnym. Należał do skrajności tego pierwiastka z programem politycznym wykazującą ciągłą zmienność, a bodajże nigdy ta niejasność programu i doktryny tak silnie się nie uwidoczniła, jak w obecnej epoce kiedy kierunek polskiego nacjonalizmu oscylując pomiędzy dawnymi sympatiami panslawistycznymi

(Dokończenie na str. 4)

Batalion negrów w senegalskich dla Dżibuti

W ostatnich dniach starego roku, Francja wysłała z portu Marsylii batalion, złożony z tysiąca negrów senegalskich do Dżibuti, celem wzmocnienia tamtejszego francuskiego garnizonu, w związku z napięciem stosunków francusko-włoskich. Czarni żołnierze, podczas przeglądu, przed załadowaniem ich na okręt.

Czy napad rabunkowy na listonosza ma szanse powodzenia?

Przedtem 22, teraz 50. W torbach nie ma pieniędzy. Rewolwer, gwizdek, pałka gumowa...

Onegdajszemu nieudany napad bandycki na listonosza Szaranowskiego — z jednej strony zrodził natychmiast wiele plotek, które mimo zgodnych z prawdą relacji trasy „pokułują” jeszcze w tzw. szerokiej nosach [dzięki „poczcie pantoflowej”], z drugiej zaś strony wzbudza

OBAWY NA TEMAT „PRAWA SERII”. Plotka twierdzi, że rabusie zdołali ukraść kilkaset złotych. (Jest to oczywiście nieprawdą). „Zwolennicy” zaś prawa serii obawiają się nowych napadów na listonoszów, wychodząc zresztą z dość słusznego założenia, że przykład w niektórych wypadkach działa zaraźliwie. Ołóż aby „zgnębić” plotkę i „stoperować” w tym wypadku „prawo serii”, przyjrzyjmy się nieco bliżej pracy wileńskich listonoszy, którzy roznoszą pieniądze.

Doniedawna istniał tzw. listonosz pielęgni, który dźwiżył torbę wypełnioną wyłącznie przesyłkami pieniężnymi i gotówką do wypłaty. Listonosz taki miał niejednokrotnie po kilkanaście tysięcy złotych w torbie. Łatwo też można go było odróżnić od listonoszy „doręczających listy, gazety itp.

W ubiegłym roku nastąpiła reorganizacja. Prawie wszyscy listonosze dostali przekazy pieniężne.

LISTONOSZE PIENIĘŻNI ZOSTALI ZLIKwidowani.

Przedtem pieniądze roznosiło 22 listonoszy, dziś roznosi — 50. Oczywiście w związku z tym zmniejszyły się znacznie sumy do rozniesienia, przypadające na jednego listonosza. Dziś listonosz dźwiży rzadko do 4—5 tysięcy złotych naraz — i to w specjalnych okresach. Nie każdy też listonosz roznosi codziennie przesyłki pieniężne.

Listonosze posiadają specjalne skrytki do przechowywania większych sum. W torbach zaś mają jedynie podręczne drobne sumy.

Wszystko to na celu zwiększenia bezpieczeństwa pracy listonoszy. Wskutek opisanych wyżej ostrożności napad bandycki na listonosza ma bardzo małe szanse powodzenia. Nawet wtedy, gdyby bandyci obezwładnili na pewien czas swoją ofiarę, to i wtedy musieliby zużyć sporo czasu na odszukanie skrytki z pieniędzmi. Gdyby zaś porwali torbę, znaleźliby w niej tylko listy i drobne sumy.

W celu zwiększenia **OSOBISTEGO BEZPIECZEŃSTWA LISTONOSZY** oraz pieniędzy roznoszonych przez nich,

każdy z nich w swoim czasie był szkolony na specjalnym kursie w ostrym strzelaniu z broni krótkiej do sylwetek i celu oraz w walce wręcz — szczególnie dziurzyłsu. Każdy ma rewolwer, gwizdek i pałkę gumową.

Oczywiście wszystko to sprowadza do zera możliwość powodzenia napadu rabunkowego na listonosza. Pieniądze klientów Poczty [za które ona odpowiada] są bardzo dobrze zabezpieczone. Bandyta może napaść na listonosza, może go zranić, wyrwać mu torbę, lecz będzie miał z tego b. mały pożytek, a Poczta b. małe straty.

Człowiek jednak, listonosz w dalszym ciągu

JEST WYSTAWIONY NA NIEBEZPIECZEŃSTWO.

na co wskazuje onegdajszemu napad. Bandytom bowiem zdawało się, że wystarczy uderzyć, raniąc czy zabiłając, wyrwać torbę i uciec...

* * *

Napady rabunkowe na listonoszy w Wilnie należą do bardzo rzadkich wypadków. Przed kilku laty (6 lat temu) zraniono listonosza Cybulskiego na ul. Kałwaryjskiej. Połym napadnięto na Szaranowskiego, wreszcie i trzeci wypadek zdarzył się temuż Szaranowskiemu. Za każdym ra-

zem bandyci nie obłowili się. Napady, jeżeli chodzi o „efekt” finansowy, nie udały się. Jednak w dwóch wypadkach połała się krew listonoszy.

Ciekawy jest ten fakt, że p. Szaranowski jest najsilniejszym „w ręku” z pośród wileńskich listonoszy. Przy tym jest najbardziej popularnym, bo przez dłuższy czas był listonoszem pieniężnym i roznosił tak mł, oczekiwane z niecierpliwością przekazy w pierwszych dniach miesiąca.

Wczoraj p. Szaranowski otrzymał od dyrektora okręgu Poczty

200 ZŁOTYCH NAGRODY

za swoją dzielną postawę i obronę powierzonego mu mienia podczas napadu. Bandyci nie skradli mu ani grosza. Zdaje się, że zgubił tylko 20 groszy podczas szamotaniny się.

* * *

Szukając przyczyny „psychologicznej” onegdajszego napadu, można przypomnieć, że niedawno dokonano napadów rabunkowych na funkcjonariuszów pocztowych w Lwowie i Warszawie. Napady te w pewnej mierze udały się. Może to „wzbudziło” apetyty naszego, wileńskiego „świata przestępczego” i kilku szaleńców (trzech) „spróbowało szczęścia”.

Należy życzyć listonoszom bezpieczeństwa w ich dalszej pracy. (z).

Nożycami przez prasę

(Dokończenie ze str. 3)

mi, dawnym nastawieniem antygermańskim, a wpływem nacjonalizmu niemieckiego, ostrożnie nie wyraża swojej politycznej tendencji w międzynarodowym zakresie. Wyraża ją natomiast aż nadto drastycznie w życiu wewnętrznym państwa polskiego, urastając w bastion propagandy antysemitkiej i antymniejszościowej, nie widząc struktury narodowościowej Polski i skutków jakie utrzymywanie walki wewnętrznej w Polsce w najsilniejszym napięciu może mieć dla rozwoju politycznego. Nacjonalizm nadal działa i bije na oślep. Oportunizm przynosi mu naśladowców. Dziś w dniu zgonu wodza nacjonalizmu polskiego można powtórzyć wątpliwość Juliana Apostaty: „Ideowa myśl jego dziś zwyciężyła, lecz jutro! Gdzie jutro — światła!”

Teatr m. NA POHULANCE

Dziś o godz. 8 wiecz.

Sędzia z Zalamei

Ceny popularne

WIELOKIERUNKOWOŚĆ DZIAŁAŃ POLITYCZNYCH

„Dziennik Poznański” pisze że:

„Dwa były bieguny działań o wolność i niepodległość naszej Ojczyzny. Na jednym stał Józef Piłsudski, prym na drugim dźwiżył Roman Dmowski. Według nich kształtował się spór orientacyjny co do metod i sposobów walki z przemocą zaborców, ich nazwiska wyrastały raz po raz na wargach rodaków, aż nazbyt często kłócących się o to: kto miał rację. Rację miała — Polska. Były spory, dzieliły one naród na sobie przeciwnie obozy, niemniej płomień najlepszej woli wszystkich pożałował w pięknym uczuciu patriotycznym, aby w końcu przybrał postać — państwowej niepodległości. Za sługą Piłsudskiego i jego zwycięstwem stała się przebojowość w realizacji pragnień niepodległościowych, Dmowski pozostał wybitnym i epokowym wyrazicielem konstrukcji politycznej tych dążeń całego narodu. Oba bieguny były konieczne, zrządzenia Opatrzności nie chodzą manowcami jakiejś chimery, bieg historii nie zna skuteczności ruchów jednokierunkowych, siłę Polski w okresie wszechświatowej zawieruchy pierwszej ćwierci XX wieku stanowiła właśnie wielokierunkowość politycznych działań.

Charakterystyczną cechą tego pokłosa opinii jest szacunek dla osoby zmarłego przeciwnika. Dobrze to świadczy o postępie konsolidacji duchowej w Polsce. Szkoda, że po zgonie Marszałka Piłsudskiego było inaczej. Działanie czasu i niebezpieczeństw zewnętrznych robi swoje. Wielkie trumny nieraz łączą po śmierci.

Teatr muzyczny „LUTNIA”

Wstępny J. J. Kulczycki

Dziś o godz. 8.15 wiecz.

Rewia Sylwestrowa

Dokoła aresztowania Filipowicza

Groźny bandyta zbiegł z pociągu w czasie eskortowania go z Lidy do Oszmiany

Donieśliśmy wczoraj o ujęciu w gmachu sądów niebezpiecznego bandyty Bronisława Filipowicza.

Ostrożność, którą zachowała policja przy aresztowaniu niebezpiecznego opryska, tłumaczy się tym, że Filipowicz stale posadał przy sobie nabiją broń i gdy by miał możliwość — napewno zrobiłby z niej użytek. Filipowicz wiedział iż prócz skazującego wyroku na 12 i pół lat więzie-

Nocna obława na przestępców w związku z nieudany napad rabunkowym na listonosza Szaranowskiego

W związku z dochodzeniem w sprawie napadu rabunkowego na listonosza Szaranowskiego, policja śledcza w Wilnie przeprowadziła ubiegłej nocy generałą obławę, w której wzięło udział kilkudziesięciu policjantów mundurowych i wyławców.

Promień obławy objął całe miasto. Przeszukano wszystkie podejrzane spelunki złodziejskie. W wyniku zatrzymano trzydzieści osób, które osadzono w aresz-

cie centralnym do dyspozycji władz sądowno-śledczych.

Prócz podejrzanych o dokonanie napadu rabunkowego na listonosza, policja zatrzymała również szereg innych przestępców, a między innymi kilku przybyłych do Wilna na „gościńne występy” z innych miast Polski.

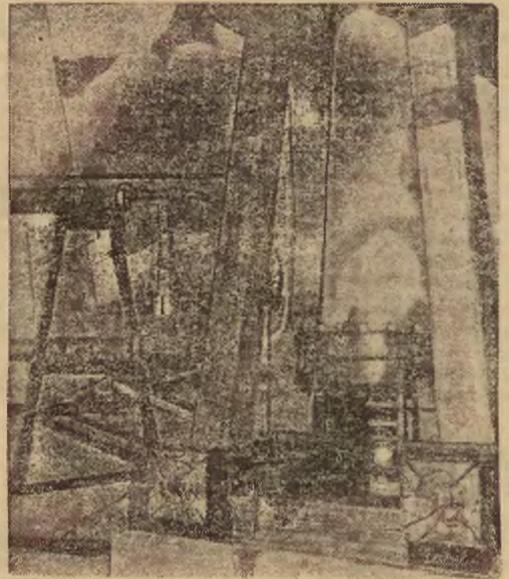
Być może wśród nich znajdują się sprawcy napadu na listonosza.

Przyczyną pożaru na zamku niewieskim drewniane belki

Przyczyną pożaru na zamku niewieskim Radziwiłłów było wadliwe wpuszczenie belek drewnianych do przewodu kominowego. Ponieważ ze względu na silne

mrozy pokoje zamkowe opalano więcej, ogień przedostał się na belki, które tęg się spowodowały pożar.

C. O. P. jako motyw malarski

Z Wystawy w I. P. S. — Rafał Malczewski — C.O.P. Gaz.-Szyb Nr 5. Rozłoki”.

Stracenie morderczej pary w Berlinie

BERLIN, (PAT). W Berlinie stracono małżonków Schoenewald, którzy zamordowali i obrabowali w początku listopada ub. r. w Kolonii listonosza, a na kilka minut przed tym pozabawili życia przez strzelenie właściciela mieszkania, do którego sprowadzili się jako sublokatorzy.

Trojaczki w Maladze

LIZBONA (PAT). Dziennik „ABC” donosi z Malagi, że żona inspektora tramwajów miejskich powiła trojaczki.

Noworodki i matka cieszą się dobrym zdrowiem. Wydział prowincjonalny i gubernator cywilny złożyli po 500 peset a Towarzystwo Tramwajowe 200 peset jako podarek chrzestny.

Katastrofalne zderzenie motorówki z drzewną

LINZ (PAT). W poniedziałek po południu na skrzyżowaniu drogi Voelklnbruck Oberthaleim nastąpiło zderzenie między wagonem motorowym a drzewną.

Spośród pięciu pasażerów drzewny, czterech zostało zabitych a jeden ciężko ranny.

Świnie morskie na Bałtyku

PUCK (PAT). Wielkie stado swni morskich, rzadko spotykane o tej porze, napotkali rybacy polscy na Bałtyku. Stado, złożone z kilkudziesięciu sztuk tych zwierząt płynęło za małą ławicą śledzików.

Pół żartem, pół serio

Kosz do śmieci (Obrazek)

Kosz do śmieci, uwity z wikliny, lub spręparowany z dyktowych, biało malowanych deszczulek znają nie tylko redakcje, początkujący autorzy, zaawansowani grafoman, urzędy, biura i instytucje. Zna go także inteligentna rodzina państwa Fipkowskich

Przed dziesięciu laty głowa rodziny Fipkowskich nabyła taki właśnie kosz. Ten wysłużony kosz do śmieci po licznych reperacjach, klejeniach, poprawkach poszedł w śmieci — jako absolutnie już do pełnienia obowiązków zawodowych niezdający grać — do... śmieci.

Kupiono nowy. Biały, kształtny jak skrzypce. Ustawiono go w kącie jadalni.

Mała Tesia od razu chciała nabytek właścicielce wykorzystać, powierzając mu odparowanie łalkę gatankową. Ale głowa rodu, ojciec Fipkowski, kazał łalkę wyjąć. — „Nowy kosz, a od razu chcecie go zaśmiecać, poczujmy z tym nieco...”

Po pewnym czasie ktoś inny z rodziny chciał cisnąć w biało czeluście skrawki papieru. Znowu zaprotestowano. Skrawki wsunęto pod szafę.

Koszka pożałowano. „Taki nowiućki”. Przynano mu poprostu rangę ozdoby jadalni.

Opakowanie książek także nie zasnęło pobytu w koszu. Ukryto tę teksturę na piecu.

Puste pudełka wędrowały pod kanapę, pod łóżka, w poknięcia staroświeckich foteli, — ale nie do kosza. „Na kosz mamy czas” — powszechnie mówiono — „niech nowa rzecz nieużywana trochę postoi”.

Po kilku tygodniach takiego braku decyzji co do korzystania z kosza, jedenastoletniego Maciusia zabrano cicha pasja. — „Kosz jest pusty, żeby doń śmiecie cisnąć” — rzeczowo pomyślał — „wiecznie ma być bezużyteczny? Nie mogą się zdobyć na odwagę wobec nowego przedmiotu...”

I Macius — podczas nieobecności starszych Fipkowskich — świadomie, z premedytacją zapekał kosz atramentem, wyszczębił jedną z jego ścianek, obtukał go co się zowie. Ta dopiero działalność oddała kosz właściwemu przeznaczeniu. Teraz dopiero zaczęto powierzać mu śmiecie.

Swoją ścieżką, Macius dostał wciernienia. Lecz nie rozpaczał. Czuł się bowiem pionierem! A pionierka, rzecz znana, nigdy nie popłaca. Taki choćby prekursor Maciusia, jak Krzysztof Kolumb, po odkryciu Ameryki czarkie miał znajomości nawet z więzieniami kajdanami.

II—A.

Rok założ. 1805 **C. ULRICH** Rok założ. 1805

Hodowle i składki nasion zawiadamiają, że wyznani z druku

Cennik nasion inspektowych

I na żądanie rozsyłany jest bezpłatnie. Centrala: Warszawa, Ceglana 11

Zjazd byłych wychowanków gimn. im. Joachima Lelewele

Zjazd ten odbędzie się 6 stycznia. Z całej Polski mają się zjechać „lelewelacy”. Szkoły im. J. Lelewele już nie ma. Został tylko sztandar i wierne serca rozsypane po ziemi polskiej.

Ala te wierne serca, wychowane w atmosferze „lelewelowskiej” pragną raz jeszcze skupić się koło swego sztandaru i odechnąć powietrzem „lelewelowskim”.

Szkoła powstała w roku 1915. Dyrektorem jej i założycielem był Kazimierz Masiejewski. Umarła w roku 1933. Ostatnim jej dyrektorem był Stanisław Paszkiewicz.

Szkoła istnieć przestała formalnie, ale istnieje w pamięci uczniów. Zjadają się tutaj poto, aby „lelewel” mogli na chwilę zmarłych wstać. Zjazd zaczyna się 6 stycznia o godz. 9. Potem uczestnicy zjazdu udają się na Rosę. Następnie jest zebranie koleżeńskie o godz. 13 w dawnym gmachu „lelewele”, a obecnie Orzeszkowej. (Mickiewicza 38). Przerwane koleżeńskim obiadem zebranie wznowia się o godz. 17 i pół i trwa do wieczora.

7 stycznia znowu obrady w gimn. Orzeszkowej, zamknięte założeniem księ-

gi pamiątkowej i przekazaniem drogiego sercu Lelewelaków sztandaru do muzeum. Dzień zakończy się bankietem koleżeńskim.

Uczestnikom zjazdu przysługuje zniżka kolejowa. Informacji wszelkich udziela Eugeniusz Zdrojewski. Ul. Kałwaryjska 56—15.

Szóstego stycznia W święto Trzech Króli, Lelewelacy. To znaczy już. Zaraz się zobaczymy.

Wszyscy pragniemy na dwa krótkie dni wskrzesić dawną atmosferę szkoły, zapłonąć dawnym zapalem i odbyć rewiję sił naszych, które już poszły w służbę ojczyźnie, wspomnieć naszych nieżyjących nauczycieli i uczniów, przesłać pozdrowienie nieobecnym i zacerpnąć nowej otuchy do walki z życiem i do pracy.

Chcemy znaleźć się w naszym „domu”. Tak bowiem mówili młodzi uczniowie na pożegnalnej akademii w r. 1933.

Wszystko mija i z wiatrem przelata, wiosna kwieci nas, zima obiera, lecz my będziemy pamiętać po latach naszą szkołę, nasz dom — Lelewele! M.

KRONIKA

STYCZEN
Dziś: Telesfora P. M.
Jutro: Trzech Króli
5
Czwartek
Wschód słońca — g. 7 m. 44
Zachód słońca — g. 3 m. 05

KRONIKA HISTORYCZNA:

1412. Urodziła się we Francji Joanna d'Arc.
1796. Zajęcie Krakowa przez Austriaków.
1918. Bolszewicy zajmują Wilno.
1919. Zajęcie m. Mroczy w krwawych walkach powstańców wielkopolskich.

PRZYSŁOWIA LUDOWE:

Jeżeli pszczoła w styczniu
Z ula wylatuje
Rzadko roć pomysłiny
Nam obiecuje.

AFORYZMY:

Trzeba być filozofem, aby móc znieść bogactwo, oczywiście bogactwo innych.

ROZMAITOŚCI:

Najwyższe wzniesienie na ziemi, to góra Mont Everest na 8.821 m, w Himalajach.

WILEŃSKA

— **Dużury aptek:** Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: Sokołowski (Tyzenhauzowska 1); Chomiczewskiego (W. Bohulanka 25); Miejska (Wileńska 23); Turgieła (Niemiecka 15); Wiwulskiego (Wielka 3).

Ponadto stale dyżurują apteki: Paka (Antokolska 42); Szantyra (Legionów 10); Zajęcowski (Witoldowa 22).

MIEJSKA

Trzy i pół tysiące ton kostki bazaltowej zakupił Magistrat. Magistrat postanowił zakupić 3 i pół tysiące ton kostki bazaltowej za sumę 140.000 złotych. Kostka ma być zakupiona w kamieniołomach Ministerstwa Komunikacji. Kostka ta użyta zostanie na budowę nawierzchni jezdni na ulicach W. Pohulance, Ostrobramskiej i Kolejowej.

Trzy stypendia dla uczniów szkół rolniczych. Na ostatnim posiedzeniu Magistrat przyznał trzy stypendia po 220 złotych każde, dla uczniów szkół rolniczych. Są to stypendia roczne.

PRASOWA.

— **Przesunięcie terminu waln. zgr. dzien. nkarzy.** Zarząd Syndykatu Dzieniarkarzy Wileńskich i wiadoma, że termin walnego zgromadzenia członków Syndykatu został przeniesiony na dzień 15 stycznia br. Walne zgromadzenie odbędzie się w sali Techników Polskich przy ul. Wileńskiej 33 w pierwszym terminie o godz. 11, w drugim o godz. 11.30.

WOJENNA

— **Dziś dodatkowa Komisja Poborowa.** Dziś 5 bm. o godz. 8 w lokalu przy ul. Ostrobramskiej 25 urzędować będzie dodatkowa Komisja Poborowa. Stawić się winni wszyscy mężczyźni którzy we właściwym czasie nie uregulowali swego stotunku do służby wojskowej.

SPRAWY SZKOLNE

— **„INSTYTUT GERMANISTYKI”.** Wielka 2 m. 1 nad Sztrallem. Nowe grupy nauki języka niemieckiego.

ZEBRANIA I ODCZYTY

— **5 stycznia 1939 r., o godz. 6 w lokalu Ośrodka Zdrowia, ul. Wielka 46 z ramienia T-wa Eugeniczego prof. Z. Hryniewicz wygłosi odczyt pt. „Starość. Przyczyny starości. Starość pogodna, tęczowa eugeniczna”. Wstęp wolny.**

NOWOGRODZKA

— **Nacz. Strzyżowski odchodzi na emeryturę.** Naczelnik wydziału administracyjnego Nowogrodzkiego Urzędu Wojewódzkiego p. Eugeniusz Strzyżowski przeniesiony został na emeryturę.

— **Świłlica Akcji Katolickiej.** Świłlica mieści się w plebanii na piętrze, tuż przy kościele św. Michała. Obok świetlicy, w której korzystają zarówno członkowie Akcji Katolickiej, Związek Młodzieży Katolickiej, jak również i „Sokół” — mieści się biblioteka Polskiej Macierzy Szkolnej, licząca ok. 1050 tomów. Jest jednak dobrze utrzymana i dostępna dla warstw biedniejszych, szczególnie dla młodzieży, gdyż miesięczny abonament wynosi zaledwie 25 gr. Oczywiście, księgozbiór jest starannie dobrany, a tym samym dla wielu, nawet spośród dorosłych, niewystarczający. Takich pisarzy jak Boy Zelenki, Krzywicka w ogóle nie ma w katalogu.
Poza tę bibliotekę młodzież przychodzi za to do świetlicy (katolicy i prawosławni mają bibliotekę Związku Katolickiego i bi-

bliotekę T-wa Rozwoju Ziemi Wschodnich, liczącą co prawda zaledwie 100 tomów.

Świłlica dość obszerna, lecz zimna. Młodzież siedzi w palnackach i kożuchach. Grają sobie w szachy, czasami w karty, gawędzą, słuchają radia i przeglądają piśmiennictwo. Jest tutaj literacki miesięcznik „Tęcza” z 1930 r., jest Morze, Przebojem, oczywiście Rycerz Niepokalanej, Poślaniec serca, Młody obywatel, Czytanka różnorożna, Dziennik i inne. Na ścianach wiszą obrazy świętych, a na wprost duży obraz Pana Jezusa, pod którym z obu stron widnieją portrety: Marszałka Śmigłego Rydza i z lewej strony Prezydenta Rzeczypospolitej prof. Mościckiego.

Frekwencja w świetlicy dość duża.

LIOSKA

— **Na „samolot ziemi ludzkiej”.** Niedawno rozpoczęła akcja zbiórki ofiar pieniężnych na ufundowanie „samolotu ziemi ludzkiej” dla armii, celem uczczenia 20 rocznicy odzyskania niepodległości, przez Zarząd Obwodu Powiatowego Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwważowej w Lidzie, spotkała się z żywą reakcją najszerszych rzesz społeczeństwa powiatu lidzkiego. Z najbardziej zapadłych zakątków powiatu, izb wiejskich i warsztatów rzemieślniczych, a nawet z groszowych oszczędności młodzieży szkolnej, obfitym strumieniem popłynęły skromne i wydatniejsze składki, które dziś urosły już do wysokości 50% kosztów samolotu.

Zarząd Obwodu Powiatowego LOPP w Lidzie rozpoczął w ostatnich dniach zbiórki na terenie miasta Lidy.

Ofiary na „samolot ziemi ludzkiej” przyjmują zarządy wszystkich kół LOPP, istniejące w Lidzie. Wpłacać można w każdym urzędzie pocztowym na konto czekowe Lidzkiego Obwodu Powiatowego LOPP w PKO nr 60.007.

— **Unieruchomienie fabryki „Unigum” w Lidzie.** Dyrekcja fabryki wyrobów gumowych „Unigum” w Lidzie wywoliła pracę wszystkim robotnikom z dniem 7 stycznia br. Wymówienie to nastąpiło z powodu remontu silnika. Fabryka zostanie unieruchomiona na kilka tygodni. Robotnicy tej fabryki powiększają kadry bezrobotnych.

— **Unieruchomienie komunikacji autobusowej.** 3 bm. została unieruchomiona komunikacja autobusowa na linii: Lida — Sobolinki — Dzieńwiszki, oraz Lida — Żoludek — Szczuczyn i Ostryna. Unieruchomienie to nastąpiło z powodu zaspobieżnych.

BARANOWICKA

— **Na założenie biblioteki.** W lokalu szkoły pow. w Kroszynie, gm. stołowieckiej Kat. Stow. Młodzieży Męskiej urządzone przedstawienie amatorskie. Odegrano komedijki pt. „Majster i czeladnik” i „Jaskowe zamysły”. Dochód z imprezy przeznaczono na założenie biblioteki.

— **NAPAD NA DOROŻKARZA.** Na postoju dorożek przy ul. Wileńskiej trzech nieznanymi osobami uzbrojonymi w noże napadli na dorożkarza Jana Szczercawicza i pokuli go dotkliwie.

— **Z ZABAWY DO SZPIITALA.** Raczewski Grzegorz miesz. wsi Derwna, gm. Nowomyśkiej postanowił zabawić się w czasie świąt i lyknał trochę za wiele „hary”, wskutek czego wmiszał się na zabawie w bójkę z kolegami i został pokaleczony nożem. Z zabawy trafił od razu do szpitala w Baranowiczach.

— **LUNA NAD UL. MICKIEWICZA** Wybuchł pożar w drewnianym zabudowaniu Porochownika Chaima przy ul. Mickiewicza Nr 23 w Baranowiczach. Spaliły się ściany chlewu i różne drobne rzeczy. Ogień został ugaszony przez miejscową straż pożarną.

— **ŚMIERĆ WSKUTEK ZACZADZENIA.** Przy ul. Kolejowej 78 zmarła wskutek zaczadzenia Kulbicka Anna, lat 75.

— **Kradną zboże i siano.** We wsi Ucioły, gm. ostrowskiej skradziono ze stodoły Hularczykowej owies wart. 50 zł; w kol. Malysze, gm. niedźwiedzkiej skradziono z komory Kunickiego Antoniego zboże wart. 50 zł i z łąki na terenie gminy dobromyśkiej skradziono słoż siana, należący do Gryszczyń Tomasz mieszk. wsi Czemioli.

— **Nowość w „Oazie”.** Znany i popularny w Baranowiczach Ogródek—Restauracja „Oaza” W. Stachno, ul. Mickiewicza 51, z dnia 1 stycznia 1939 r. wprowadził do swego programu dożynkowych rozrywek pierwszy szorządny duet pod kierownictwem znanej skrzypaczki Krzyżanki. Kto chce się dobrze zabawić i zjeść pożywny obiad, kolację, lub śniadanie, niech odwiedzi „Oazę”.

Zatarg w fabrykach cukerków w Wilnie

P. starosta wezwał na konferencję opornych właścicieli

Zatarg w wileńskich fabrykach cukerków ukłnął na martwym punkcie. Cały szereg konferencji, jakie odbyły się ostatnio w Inspektoracie Pracy z udziałem przedstawicieli obu powaźniejszych stron, nie doprowadził do pożądanego rezultatu. Kilku właścicieli fabryk odmówiło swej zgody na podpisanie nowej umowy zbiorowej, która by zapewniła robotnikom

lepsze warunki pracy.

Zatargiem zainteresował się starosta grodzki, który na dzień dzisiejszy wezwał do siebie właścicieli fabryk, którzy nie zgodzili się na podpisanie nowej umowy. Przypuszczać należy, że ingerencja władz administracyjnych położy wreszcie kres temu trwającemu od kilku miesięcy zatargowi.

STOŁPCEKA

— **Na budowę szkoły im. Marszałka Rydza Śmigłego.** Wszyscy gospodarze wsi Tulonka pow. stołpeckiego na zgromadzeniu sąsiedzkiem zorganizowanym przez Obóz Zjednoczenia Narodowego, uchwalili jednocześnie opodatkować się po 25 gr od ha ziemi i po 1 metrze sześciennym kamienia z każdego gospodarstwa na budowę szkoły-pomnika im. Marszałka Śmigłego Rydza.

— **Zjazd lekarzy.** W Stołpcach odbył się zjazd lekarzy okręgowych pow. stołpeckiego. Na program zostały wzięte referaty, dyskusje tachowe i sprawa zorganizowania T-wa Higienicznego. Uczestnicy zwiedzili szpital miejscowy.

— **Nowa targowica.** W Stołpcach otwarta została nowa targowica, znajdująca się po za miastem, obejmująca 3 ha. Sprawdzono tam 2 nowe wagi.

— **W pogranicznej wsi Słoboda pow. stołpeckiego** zapadła uchwała gromadzka o zwiezieniu 150 m² kamienia na zabrukowanie osiedla. Kamienie te zostały już zwiezione i wczesną wiosną rozpocznie się roboty brukarskie.

— **ZABIŁA WIDŁAMI BRATA.** We wsi Derewno pow. stołpeckiego Ele Szymonowicz w czasie sprzeczki ze swym bratem Owsielem, uderzyła go tak mocno widłami w głowę, że przewieziony do szpitala w Stołpcach Owsiel zmarł nie odzyskawszy przytomności.

— **WYBIŁA SIÓSTRZE WSZYSTKIE ZĘBY.** W Kleku pow. nieświeskiego żydówka Pozarek Fruma potukła dotkliwie swą siostrę Chawę, wybiłając jej zęby i zadając cały szereg ciężkich uszkodzeń ciała. Poszkodowaną w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

NIEŚWIESKA

— **Koło Gospożyn Wiejskich.** We wsi Janowice, gm. hryniewickiej, pow. nieświeskiego powstało Koło Gospożyn Wiejskich. Do zarządu powołano: Lopotką Aleksandrę (jako przewodniczącą), Jakubowską Emilę i Sowoniewiczową Marię.

— **Odprawa Zw. Strzeleckiego.** W Nieświeżu odbyła się odprawa podoficerów Zw. Strzeleckiego z terenu pow. nieświeskiego.

WILEŃSKA

— **Czytają książki.** Biblioteczki ruchome po uzupełnieniu i skompletowaniu są rozsyłane z centrali w Wilejce do poszczególnych placówek oświatowych w powiecie.

W ostatnim miesiącu wysłano ich 49. Niezależnie od tego w niektórych gminach jak np. budstawska i kościenniewicka — prosperują gminne biblioteczki ruchome.

— **Radiofonizacja szkół.** Radiofonizacja szkół w powiecie wileńskim postępuje dosyć wolno. Na 165 szkół zaledwie 20 ma własne aparaty. Zostały one ofiarowane przez różne instytucje, organizacje społeczne i osoby prywatne.

— **Przedstawienie.** Pododdział Zw. Strzeleckiego w Knihininie zorganizował ostatnio przedstawienie i zabawę taneczną.

Szłukę pt. „Jego kaprańska mość” oglądało około 200 osób. Artyści-amatorzy grali dobrze.

Hotel EUROPEJSKI

w WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefon w pokojach. Winda osobowa

Nad czym radzi Zw. Propagandy Turystyki

Wczoraj w lokalu Zarządu Miasta pod przewodnictwem wiceprezydenta Nagurskiego odbyło się posiedzenie Związku Propagandy Turystyki. Na posiedzeniu omawiano sprawę zorganizowania uroczystości w dniu św. Kazimierza (4 marca).

Poza tym Związek Prop. Turyst. zamierza wydać przewodnik po Wilnie i Wileńszczyźnie w opracowaniu prof. Morełowskiego i Wisłockiego.

Grypa szaleje w Dziśnieńszczyźnie

Od przeszło tygodnia czasu na terenie powiatu dziśnieńskiego dało się stwierdzić bardzo znaczną ilość zachorowań na gripę. Szczególnie dużą ilość za-

chorowań jest notowaną w miastach, a przede wszystkim w Głębokiem. Przebieg choroby na ogół jest ostry.

RADIO

CZWARTEK, dn. 5 stycznia 1939 r.

6.57 Pieśń poranna. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka z płyt. 8.00 Program na dzień wuj. 8.05 Muzyka poranna. 8.50 Odcinek prozy: „Tajemniczy rumak” opowieść Edgara Allana Poe. 9.00 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Audycja południowa. 13.00 Wiadomości z miasta i prowincji. 13.05 Koncert muzyki lekkiej. 14.00 Przerwa. 15.00 Zwrężka różnych części świata — pogadanka dla młodzieży. 15.15 Kłopoty i rady. „Nie mam na nie czasu” — dialog. 15.30 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.05 Wiadomości gospodarcze. 16.20 Felieton Melchiora Wańkowicza. 16.35 Duety wojskowe. Wyk. Olga Olgina i Mira Sobolewska. 16.55 „Trzej królowie wzorem mody” — felieton. 17.10 Z teki lwowskich kompozytorów. 17.45 „Szlakiem Batoiego i Tyzenhauza” — pogadanka wygł. Adam Pański. 17.55 Informacje turystyczne. 18.00 Przegląd prasy sportowej. 18.05 Koncert zespołu gitarzystów PPW pod dyr. Br. Hajna. 18.20 Skrzynka ogólna — prowadzi Tadeusz Łopalewski. 18.30 Zwyciorys instrumentów — Organy i perkusja — gawęda muzyczna w opr. Zofii Ławeskiej. 19.00 Koncert rozrywkowy. 20.35 Audyje informacyjne. 20.50 Komunikat śniegowy i sportowy. 21.00 Nasza produkcja szczytowa — odczyt. 21.10 Muzyka z płyt. 21.30 Oryginalny Teatr Wyobraźni: „Znaki miły Gaudissart”. 22.02 „Co interesuje słuchaczy” — pogadanka muzyczna Adama Wyłżeńskiego. 22.12 Nowe nagrania z płyt. 23.00 Ostatnie wiadomości i komunikaty. 23.02 Komunikat sportowy. 23.05 Koncert muzyki polskiej.

PIĄTEK, dnia 6 stycznia 1939 roku.

7.15 Koleda. 7.20 Muzyka poranna. 8.00 Dziennik poranny. 8.15 Program na dzień. 8.20 Orkiestra z Łodzi. 9.00 „Słoweska kantyczka” — audycja muzyczno-słowna. 9.30 Muzyka chóralna i symfoniczna. 10.00 Transmisja nabożeństwa z Katedry Ormiańskiej w Lwowie. Kazanie wygłosi ks. dr Michał Klepacz. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Poranek symfoniczny. 13.00 „Powieść romantyczna” — szkic literacki. 13.15 Muzyka obiadowa w wyk. Ork. Rozgł. Wil pod dyr. W. Szczepańskiego, Zofia Plejewska-Monkiewiczowa — sopran i Zespół Mandolinistów „Kaskada”. 14.35 „W trzech królowie światło” — wesoła audycja dla dzieci. 15.00 Audycja dla wsi: 1) „Złotogóra” — fragment z powieści Knuta Hamsuna. 2) Na nutę ludową. 3) Poradnik rolniczy prowadzi A. Przegaliński. 16.00 Komedja Aleksandra Fredry: „Cudzoziemczyzna”. 17.00 Recital skrzypcowy Wacława Niemczyka. 17.30 „Gejzra” operetka w 3 ch aktach. 19.30 Koncert rozrywkowy. 20.30 Audyje informacyjne. 21.00 „Cyklon” — powieść mówiona. 21.15 Recital fortepianowy Marii Ogilbianki. 21.45 „Trzej królowie wędrują” — reportaż prowadzi A. Berwaldt. 22.00 „Jak się bawić, to się bawić” — wesoła audycja. 22.30 Muzyka taneczna. 23.00 W przerwie: Ostatnie wiadomości i komunikaty. 23.02 W przerwie Komunikat sportowy. 23.55 Zakończenie programu.

Pierwsza Wileńska Hurtownia 10-letnica

3 bm. po Mszy Świętej, odprawionej w Osłej Bramie, poświęcony został lokal nowo-otwartej Pierwszej Wileńskiej Hurtowni 10-letniczej przy ul. Bazylińskiej 2, zorganizowanej przez wileńskich kupców i przemysłowców chrześcijan.

Przepelnione towarami składy, fachowe kierownictwo i zawodowy skład spółki, każe oczekiwać jak najlepszych rezultatów. Podkreślić jeszcze należy, że jako pierwsza chrześcijańska hurtownia tego typu na Ziemiach Północno-Wschodnich — winna niewątpliwie zainteresować chrześcijańskie placówki handlu detalicznego tej branży, które zmuszone były do tego czasu korzystać z żydowskich źródeł zakupu.

W swoim żywiole

Niedźwiedź polarny z Londyńskiego Zoo dopiero w zamrzniętym basenie czuje się naprawdę w swoim żywiole.

Książka kształci, bawi, rozwija

Czytelnia Nowości

Wilno, ul. Św. Jerzego 3

OSTATNIE NOWOŚCI

Lektura szkolna — Beletrytyka —

Naukowe — Wysyłka na prownięc

Czynna od 11 do 18.

Kaucja 3 zł. Abonament 1.50 zł

Budowa w Wilnie centralnego szpitala

Warunki, w jakich znajdują się obecnie szpitale miejskie, pozostawiają bardzo wiele do życzenia. Przede wszystkim wiele zastrzeżeń wywołują lokale szpitalne, które co roku wymagają gruntownego remontu. Poza tym rozrzucone szpitale w różnych punktach miasta z punktu widzenia administracyjnego nastrożają wiele kłopotów. Wszystkie te mankamenty od dawna przez władze miejskie brane pod uwagę, od dawna też istnieje projekt wybudowania centralnego szpitala. W gmachu tym znalazłby pomieszczenie wszystkie szpitale miejskie. Budowa takiego gmachu jest bardzo kosztowna i dlatego dotychczas Magistrat zwlekał z realizacją tego projektu. Obecnie jednak sprawa ta posunęła się już o tyle naprzód, że na ostatnim posiedzeniu Zarządu Miejskiego wybrano specjalną komisję na czele z ławnikiem dr. Humynowiczówną i w składzie wszystkich dyrektorów szpitali miejskich. Komisja ta ma za zadanie wyszukanie od powiedniewo placu na którym zostanie wybudowany wspomniany gmach. Nie jest wykluczone iż jeszcze w roku bieżącym rozpocznie się budowa. Zarząd Miejski na cel ten zamierza zaciągnąć długoterminową pożyczkę.

TEATR I MUZYKA

TEATR MIEJSKI NA POHULANCE

— „Sędzia z Zalamei” w Teatrze na Pohulance! Dziś, w czwartek dn. 5 stycznia o godz. 20 — jedna z najlepszych komedji Calderona „Sędzia z Zalamei” w przekładzie Edwarda Porębowicza, w inscenizacji dyr. Kielanowskiego. Muzyka na oryginalnych motywach hiszpańskich prof. T. Szeligowskiego. Oprawa dekoracyjna — Jan i Kamilla Golusowie. Ceny popularne.

— Jutro, w piątek dn. 6. I. o godz. 20 „Sędzia z Zalamei”.

— Popołudniówka świąteczna! Jutro, w piątek dn. 6 stycznia o godz. 16 — świetne widowisko Zygmunta Nowakowskiego „Gąlik z rozmarynu” w reżyserii Ziemowita Karpińskiego. Udział bierze cały zespół artystyczny. Ceny popularne.

— Koncert w Teatrze na Pohulance! — Dnia 10 stycznia br. o godz. 20.30 w Teatrze na Pohulance odbędzie się koncert polskiej śpiewaczki Haliny Zboromirskiej, w którym weźmie udział również znakomity skrzypek-wirtuoz Aleksander Poleski, występujący dotąd zagranicą.

— Występy p. Nuni Młodziejewskiej-Szurkiewiczowej w Wilnie! Już w przyszłym tygodniu rozpoczną się w Teatrze na Pohulance występy p. Nuni Młodziejewskiej-Szurkiewiczowej, która kreuje główną rolę w sztuce p. Walerjiny Alexandrowicz p. t. „Jęj syn”. Jest to sztuka psychologiczna o bardzo żywym problemie społecznym, która została wystawiona z końcem ubiegłego sezonu przez Teatr Krakowski, gdzie zyskała niezwykłe uznanie prasy i publiczności. Obok p. N. Młodziejewskiej-Szurkiewiczowej — wystąpią: H. Łęcka, W. Szczepańska, Z. Mojska, M. Sierska, H. Buyno, J. Balicki, L. Tatarski, W. Ilewicz, St. Jaświecki. Reżyseruje dyr. L. Pohób-Kielanowski.

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”

— Występy Janiny Kulezyckiej. — Dziś „Rewia Sylwestrowa” w układzie i reżyserii K. Wyrwicz-Wichrowskiego — wieczór szczerego humoru, pieśni, piosenek i skeczów z udziałem całego zespołu artystów w przeróżnych rolach, licznie urozmaicony baletami z udziałem M. Martówny i J. Ciesielskiego.

— Jutrzejka popołudniówka. — Jutro o g. 4.15 grana będzie pełna humoru, aktualni operetka kameralna „Król na jedną noc”, której treść daleko odbiega od szablonu. W rolach głównych Kulezycka, Rychter i Wyrwicz-Wichrowski.

— Uwaga dzieci! — Jutro o godz. 12.15 Teatr „Lutnia” wystawia „Betleem Polskie”, w którym oprócz rzeczy podmiotowych ujrzymy postacie zabawne jasełkowe. Akt IV nigdy dotąd niegrany zawiera postacie bohaterów Polski powojennej.

— Ziemińska i Bodo w „Lutni”. Skojarzenie tych dwóch nazwisk w jednym wieczorze wywołało wielkie zainteresowanie. Afisz zapowiada ten wyjątkowy wieczór na niedzielę 15 bm. w „Lutni”.

Wiadomości radiowe

INFORMACJE DLA WSZYSTKICH.

O narciarskich mistrzostwach świata. Każdy radioluchacz, który specjalnie interesuje się wiadomościami czy transmisjami sportowymi, nadawanymi przez radio — rozumie doskonale znaczenie zorganizowania przez Polskę mistrzostw narciarskich świata. Zawody F. I. S., które za miesiąc rozpoczyna się w Zakopanym, są nie tylko zwykłymi wielkimi zawodami sportowymi, ale dzięki napływowi gości zagranicznych mają również duże znaczenie propagandowe i ekonomiczne, dlatego też zainteresować powinny nie tylko sportowców.

Dla propagandy tej imprezy Polskie Radio nada kilkanaście audycji poza ramami wiadomości sportowych. I tak, w porannych audycjach przeznaczonych dla szkół, zawody zakopiańskie będą omawiane kilkakrotnie. Bezpośrednio po mistrzostwach Europy w jeździe parami, które poprzedzą zawody FIS, wygłoszona zostanie pogadanka p. t. „Najlepsi lyźwiarze Europy w Zakopanem”. Przed rozpoczęciem mistrzostw narciarskich młodzi radioluchacze usłyszą popularną Historię zawodów FIS. Ogólny bilans narciarskich mistrzostw świata zawarty będzie w fachowej pogadance „Olimpiada narciarska w Zakopanem zakończona”.

Najmłodzi radioluchacze, którzy tak chętnie słuchają audycji „Wszystkiego po trochu” usłyszą również kilkanaście informacji o zawodach FIS.

Fachowe i wyczerpujące wiadomości o przygotowaniach i samych mistrzostwach nadawane będą w ramach wiadomości sportowych.

„PAMIĘTNIKI LEKARZY UBEZPIECZENIOWYCH”

We czwartek dn. 5 stycznia r. o godz. 16.20 Stacja Warszawska Polskiego Radia nada interesującą pogadankę red. Melchiora Wańkiewicza na temat wydanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych „Pamiętników Lekarzy Ubezpieczeniowych”, które obrazują warunki lekarzy społecznych oraz zadania lecznictwa ubezpieczeniowego. Sygnatura Km. 613/38.

Giełda zbożowo-towarowa i Inniarska w Wilnie

z dnia 4 stycznia 1938 r.

Ceny za towar średniej handlowej jakości, za 100 kg. parytet Wilno, przy normalnej taryfie przewozowej (len za 1000 kg. -co wag. st. zel.) Ziemiopłody — w ładunkach wagonowych, maka i otręby — w molietych ilościach. W złotych.

Żyto I stand.	695 g/l	14.50	15.—
„ II	670	14.—	14.50
Żytnica I	748	20.50	21.—
„ II	726	18.5	19.—
Jeźmień I	678/673 (kasz.)	—	—
„ II	649	15.—	15.50
„ III	620,5 (pást.)	14.50	15.—
Owies I	468	14.50	15.—
„ II	445	13.25	14.—
Grzka	630	18.—	19.50
„	610	17.50	18.—
Mąka żytnia gat. I 0—30%		30—	30.75
„ „ II 50—65%		27.—	27.75
„ „ różowa do 95%		20.25	21.25
Mąka pszen. gat. I 0—50%		37—	38.—
„ „ I-A 0—65%		35.50	36.50
„ „ II 50—60%		30.—	30.75
„ „ II-A 50—65%		—	—
„ „ III 65—70%		18.75	19.25
„ „ pastewna		15.—	15.50
„ „ ziemniaczana „Superior”		33.50	34.—
„ „ „Prima”		32.—	32.50
Otręby żytnie przem. stand.		10.—	10.50
Otręby pszen. śred. przem. stand.		11—	11.50
Wyka		17.—	17.50
Lubin niebieski		9.50	10.—
Siemień Iniane b. 90% I-co w. s. z.		49.50	50.50
Len trzepakowy Wolożyn	1630.—	1670.—	
„ „ Horodziej	1970.—	1970.—	
„ „ Traby	1630.—	1670.—	
„ „ Miory	1270.—	1310.—	
Len czesany Horodziej	2170.—	2210.—	
Kądział horodziejska	1560.—	1600.—	
Targaniec moczony	640.—	680.—	
„ „ Wolożyn	840.—	880.—	

RÓŻNE

ZGINAŁ PIES „DOG” szary, obroza zielona, oczy różne. Odprowadzić za wynagrodzeniem Trocka 11, Dr Makower. Przywłaszczenie będzie ścigane sądownie.

Kino „PAN”
zaprezentuje pojutrze sobotę dn. 7 b. m.
Spioszek, Merdek, Wesolek, Nieśmiałek, Gburek, Gapcio, Apsik
oto galeria postaci, która wzruszy Was i ubawi w pierwszym pełnoprogramowym filmie Walta Disneya, który rozpoczyna nową epokę w kinematografii
Królewna Śnieżka
Całkowicie mówiony i śpiewany w języku polskim

Z powodu kolosalnego powodzenia jeszcze dziś
OSTATNIA BRYGADA—Prawo do szczęścia
Następny program:
„Królewna Śnieżka”
Pierwszy długometrażowy film Walta Disneya mówiony i śpiewany w jęz. polskim

CASINO Dziś wielki podwójny program: 1) Na życzenie P. T. Publiczności perla produkcji francuskiej
POKRZYWDZONA (Żadza)
W rol. głównych: Jean Galland, Jeanne Boitel, Françoise Rosay
2) Wspaniały film muzyczno-śpiewny
Gdy gwiazdy zapłoną
La Jana, Lil Dagover, Anny Ondra, Olga Czechowa, Harry Liedtke, Hans Moser i in.

HELIOS Złota seria Polski. Rewelacyjny film w mistrzowskiej reżyserii
Józefa Lejtesa
SYGNAŁY Zelichowska, Pichelski, Cwiklińska, Stępowski i in.
Nadprogram: KOLOROWA ATRAKCJA

Chrześcijańskie kino Chłuba produkcja polskiej 1938 roku. Wielki dramat życiowy
SWIATOWID „Druha młodość”
Kobieta, która wielką miłość uczyniła znów młodą i zdobywcą! Obsada: Gorczyńska Wysocka, Cwiklińska, Junosza-Stępowski, Cybulski, Zacharewicz i in.
Nadprogram: DODATKI. Początek seansów o godz. 4, w święta o godz. 1

Kino MARS Ostatni dzień. Pożądany film batalistyczny
Zelazne hełmy „ZORRO”
Następny program. Długoczekliwany film, który oczaruje całe Wilno. Wielki film awanturniczo-romantyczny w kolorach naturalnych

Dziś. Rewelacyjna młodociana gwiazda **Bonita GRANVILLE** w filmie
ZNICZ „PIĘTNASTOLATKA”
Wiwulskiego Nadprogram: DODATKI. Początek codz. o g. 4, w święta u g. 2 pp

Film o jeszcze większej sile wyrazu, niż „Jestem zbłądłem”
OGNISKO „SERCE ZBIEGA”
(ZBIEG Z SAN QUENTIN) — W rol. gl.: Pat O'Brien, Humphrey Bogart, Ann Sheridan
Nadprogram: UROZMAIACONO DODATKI. Początek seansów o 4 r. w niedzielę i św. o 2 r.

PROSZKI KOGUTEK
ZASTOSOWANIE: **GRYPA, PRZEZIEBIENIE BOLE GŁOWY, ZĘBOWITKA**
ZADAJĄC ODPOWIEDNIE PRZESŁANKI I „KOGUTKIEM” BODZĄC SA JUŻ NAŚLADOWNICZYM
ZADAJĄC PROSZEK „MIGRENO-NERWOSIN” TYLKO W NOWYM OPAKOWANIU
TOREBKACH HIGIENICZNYCH.

Kupno i sprzedaż
JAMNIKI czarne podpalane szczygnięta ra sowe—po 10-15 zł do sprzedania, ul. Antokolska 39—3.

DO SPRZEDANIA mohoniony stylowy komplet salonowy i orzechowe biurko (antyk) oglądać od godz. 10—13 i od 15—17. Rzeczna 3b—3.

Sygnatura: 794/38.
Obwieszczenie O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Nowogródzie i rewiru Antoni Birula mający kancelarię w Nowogródzie ul. 3 Maja Nr 4 na podstawie art. 602 KPC podaje do publicznej wiadomości, że dnia 7 stycznia 1938 r. o godz. 8 Burdykowszczyźnie, gm. Poczapów odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Ignacego Porębskiego, składających się z kredensu, kanapy, biurka i 2 wieprzy, oszacowanych na łączną sumę zł 850.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. Dnia 30 listopada 1938 r. Komornik Antoni Birula.

Nauka i Wychowanie
PRAKTYCZNA KOREPETYTORKA udziela lekcji w zakresie gimnazjum (z niemieckim i łaciną) b. tanio. Adres: Wilno, Kalwaryjska 23—6a (wejście z frontu).

Obwieszczenie O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Lidzie i rewiru Wincenty Grudź, mający kancelarię w Lidzie, ul. Suwalska Nr 64 na podstawie art. 602 KPC podaje do publicznej wiadomości, że dnia 9 stycznia 1938 r. o godz. 10 w Lidzie ul. Suwalska Nr 21 odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Mowsyja Stuckiego składających się z materiałów piśmiennych różnych i ksiąg buchalteryjnych oszacowanych na łączną sumę zł 1945.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. Dnia 19 grudnia 1938 r. Komornik W. Grudź.

LEKARZE
DR MED. JANINA **Piotrowicz Jurczenkova** ordynator szpitala Sawica. Choroby skórne, weneryczne i kobiece ul. Jagiellońska 16 m. 6, tel. 18-66. Przyjmuje od 5 do 7 wiecz.

DOKTOR Blumowicz choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe ul. Wielka 21, tel. 921. Przyjmuje od godz. 9—13 i 3—8.

DOKTOR MED. Zygmunt Kudrewicz choroby weneryczne, skórne moczopłciowe ul. Zamkowa 15, tel. 19-60. Przyjmuje w godz. od 8—1 i od 3—

DOKTOR Zeldowicz Choroby skórne, weneryczne, syfilis, narządów moczowych od godz. 5 i 11—8 w

DOKTOR Zeldowiczowa Choroby kobiece, skórne, weneryczne, narządów moczowych od godz. 12—2 i 4—7, ul. Wileńska Nr 28 m. 3, tel. 277.

DOKTOR A. Libo Choroby nosa, uszu i gardła PRZEPROWADZIŁ SIĘ na ul. Mała Pohulanka 3, tel. 5 99. Przyjmuje od godz. 9-11 i 3-5

AKUSZERKI
AKUSZERKA **Maria Laknerowa** przyjmuje od godz. 9 rano do godz. 7 wiecz. — ul. Jakuba Jasińskiego 1a — róg ul. 3-go Maja obok Sądu.

AKUSZERKA Smiałowska oraz Gabinet Kosmetyczny, odmładzanie cery, usuwanie zmarszczek, wągrów, piegów, brodawek, łupieżu, usuwanie tłuszczu z bioder i brzucha. Kremy odmiłżające, wanny elektryczne, elektryzacja. Ceny przystępne. Porady bezpłatne. Wielka 4—1.

AKUSZERKA M. Brzezina masaż leczniczy i elektryczny. Ul. Grodzka Nr. 27 (Zwierzyniec).

Handel i Przemysł
Na Karnawal KOSZULE, krawaty, rękawiczki, kołnierzyki, spinki. H. NOWICKI, Wilno, Wielka 30, telef. 30-08. — Modne lakiery.

LOKALE
POTRZEBNY od zaraz w centrum miasta lokal pięciopokojowy na piętrze. Zgłoszenia pisemne dla Tomyńskiego, ul. Wiwulskiego 8-a m. 3.

KAŻDY PRZEMYSŁOWIEC KUPIEC HURTOWNIK I DETALISTA zyska sobie najlepszą klientelę oglądając się w najpopularniejszym piśmie codziennym na Ziemiach Półn.-Wschodnich

KURJER WILENSKI WILNO ul. Bisk. Bandurskiego tel. 99

REDAKTORZY DZIAŁÓW: Władysław Abramowicz — sprawy kulturalne litewskie i wiadomości z m. Lidy; Maria Aleksandrowiczowa — wiadomości z Wołynia; Zbigniew Cieślak — kronika zamiejscowa; Włodzimierz Holubowicz — sprawozdania sądowe i reportaże „specjalnego wysłannika”; Witold Kiszkiś — wiad. gospodarcze i polityczne (depešowe i telef.); Eugenia Masiejewska-Kobylńska — dział p. t. „Ze świata kobiecego”; Kazimierz Leczycki — przegląd prasy; Józef Maślowski — recenzje teatralne; Anatol Mikulko — felieton literacki, humor, sprawy kulturalne; Jarosław Nieciecki — sport; Helena Romer — recenzje książek; Eugeniusz Świaniewicz — kronika wileńska; Józef Święcicki — artykuły polityczne, społeczne i gospodarcze.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA
Konto P.K.O. 700.312. Konto rozrach. 1, Wilno 1 Centrala. Wilno, ul. Biskupa Bandurskiego 4
Redakcja: tel. 79. Godziny przyjęć 1—3 po południu
Administracja: tel. 99—czynna od godz. 9.30—15.30
Drukarnia: tel. 3-40. Redakcja rękopisów nie zwraca.

Oddziały: Nowogródek, Bazyliańska 35, tel. 169;
Lida, ul. Zamkowa 4/7, tel. 73; Baranowicze, Ułańska 11; Łuck, Wojewódzka 5.
Przedstawicielstwa: Nieśwież, Kleck, Słonim, Stołpce, Szczuczyn, Wołożyn, Wilejka, Głębokie, Grodno, Pińsk, Wołkowysk, Brześć n/B.

CENA PRENUMERATY miesięczne: z odnośnictwem do domu w kraju — 3 zł., za granicą 6 zł., z odbiorem w administracji zł. 2.50, na wsi, w miejscowościach, gdzie nie ma urzędu pocztowego ani agencji zł. 2.50

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetr, przed tekstem 75 gr., w tekście 60 gr., za tekstem 30 gr., drobne 10 gr za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie. Zastrzeżeń miejsca dla „drobnych” nie przyjmujemy. Przydział ogłoszeń do odpowiednich rubryk zależy tylko od Administracji. Kronika, redakcja i komunikaty 60 gr za wiersz jednoszpaltowy. Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe tabelaryczne 50%. Układ ogłoszeń w tekście 5-linowy, za tekstem 10-linowy. Za treść ogłoszeń i rubrykę „nadesłane” redakcja nie odpowiada. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca. Ogłoszenia są przyjmowane w godz. 9.30—16.30 i 17—20.